

Η Κουκουβίστα

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιωτών Παρνασσίδας (Η Αγία Τριάς)
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΧΡΟΝΟΣ 18ος - ΤΕΥΧΟΣ 84 - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 1992

Ιδιοκτήτης - Εκδότης: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΩΤΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΦΕΙΟΥ: Σωκράτους 79 - 81, ΑΘΗΝΑ 104 32, ΤΗΛ. 52.38.158

Υπεύθυνο σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ

Ο Σύνδεσμος Αθηνών, σκοπός του οποίου είναι η αναβάθμιση του χωριού μας, η συμφιλίωση, η αγάπη και η λήθη, συνεπής στην υπόσχεσή του, έχοντας πλήρη συναίσθηση και επίγνωση της εκπολιτιστικής αποστολής του αποφάσισε, όπως γράψαμε και στο προηγούμενο Δελτίο μας, την ανάρτηση μαρμαρίνης πλάκας με όλα ανεξαιρέτως τα ονόματα των θυμάτων της χρονικής περιόδου 1940 - 1950 πάνω στον τύμβο των πεσόντων αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης στη θέση «Σταυρός» Καλοσκοπής.

Ο Σύνδεσμος πιστεύοντας ότι τα μηνύματα των καριών για αγάπη και συνύπαρξη, έχουν γίνει αποδεκτά απ' όλους τους χωριανούς μας κι ότι ορισμένοι φίλοι μας δεν παρακολουθούν την εξέλιξη απαθείς και αδιάφοροι, προχώρησε στην υλοποίηση των εξαγγελιών του.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου διαισθανόμενο την βαρύτατη ευθύνη και την βαθιά υποχρέωσή του έναντι όλων των νεκρών της ζοφερής εκείνης όσο και κρίσιμης για το έθνος μας δεκαετίας, σαν φόρο τιμής προς όλους τους πατριώτες που θυσιάσαν τη ζωή τους για την ελευθερία μας, θα μνημονεύει εις το μέλλον αδιακρίτως όλα τα ονόματα των θυμάτων από την χιλιοδξασμένη εποποιία του 1940 της δαφνοστεφανωμένης Εθνικής Αντίστασης ως και του ανελέητου αδελφοκτόνου μακελειού που ακολούθησε.

Μολονότι στην καταραμένη εκείνη Εθνική Τραγωδία είχαν σκοτωθεί όλως αναίτιως αθώοι συνάνθρωποί μας ο Σύνδεσμος χάριν της ομονοίας και της ενότητας αποφεύγει τις διακρίσεις, τη διχόνοια και τη μνησικακία. Θεωρεί επιζήμιες για το χωριό μας τις διχαστικές αντιπαραθέσεις.

Το οδυνηρό εκείνο παρελθόν ας αποτελέσει δίδαγμα στις επερχόμενες γενιές ώστε να υπάρχει εσαεί αγάμειά τους αγάπη, εθνική συμφιλίωση και παντοτεινή ειρήνη.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου μας αντιμετωπίζοντας με κάποια ευαισθησία το παραπάνω θέμα έκρινε σκόπιμο κι αυτό είναι το πιο σωστό, για να μην αμαυρώνεται η λαμπρή ιστορική πορεία του χωριού μας, η προσφορά του οποίου στον Τιτάνιο Απελευθερωτικό Αγώνα υπήρξε τόσο μεγάλη όσο και πολύτιμη για τη χώρα μας, να τιμώνται εις το μέλλον όλα γενικά τα θύματα. Πρέπει να παραδεχθούμε όλοι μας ότι οι άνθρωποι εκείνοι που συμπαρασύρθηκαν από την χιονοστιβάδα του Εθνικού μας διχασμού δεν ήταν παθιασμένοι κομματικοί αντίπαλοι του επικρατούντος τότε κλίματος ώστε να τους είχε αποδοθεί κάποιος χαρακτηρισμός. Ήταν άνθρωποι, φιλήσυχτοι, καλοί νοικοκυραίοι και αγαπητοί, οι οποίοι βοήθησαν, όσο όλοι μας, τον Αντιστασιακό Αγώνα.

Επόμενο είναι να μας ρωτήσουν μερικοί. Ευτυχώς ελάχιστοι: — Οι οικογενειάρχες εκείνοι εκτελέστηκαν από τους επίδοξους «Απελευθερωτές» κατά τον πιο άνανδρο τρόπο. Κι εσείς τους ανθρώπους που σήκωσαν το σταυρό του μαρτυρίου θα τους βάλετε στο ίδιο σακί με τους ενόχους;

Κι εμείς τους απαντούμε:

— Όλοι οι νεκροί για μας είναι ίσοι. Πρόσωπα αξιοσέβαστα και αξιομνημόνευτα. Θύματα του φοβερού εκείνου εμφυλίου σπαραγμού τα οποία έχουμε ιερό χρέος να τιμούμε και να μνημονεύουμε εφ' όρου ζωής. Υπάρχει, άλλωστε, πάνω σ' αυτό το καυτό θέμα και η απόφαση του Ελληνικού Κοινοβουλίου την οποία δεν πρέπει να αγνοήσουμε αν θέλουμε να χτίσουμε μονοιασμένοι το μέλλον των παιδιών μας. Αν επιδοθούμε λοιπόν απερισκεπαστοί στο συμφιλίωτικό μας έργο θα επιτύχουμε εύκολα τους στόχους μας.

Με προκαταλήψεις και συναισθήματα μίσους δεν έρχεται η αγάπη και η σύμπνοια. Απαιτείται σύνεση και αλληλοσεβασμός. Κι ας μην ξε-

χνάμε ότι για να αντιμετωπίσουμε σε ενδεχόμενη περίπτωση τους κινδύνους, από τους οποίους είναι ζωσμένη σήμερα η χώρα μας, πρέπει να είμαστε ενωμένοι. Αυτό απαιτεί η περίστασις.

Αναμφισβήτητη μας διακατέχει όλους μας η ειλικρίνεια η λεβεντιά και ο πατριωτισμός. Ας προχωρήσουμε λοιπόν, χωρίς μεμψιμοιρίες, χέρι - χέρι κι όλα θα πάνε καλά.

Γεγονός είναι ότι οι συμφορές που επροξένησε η φοβερή εκείνη θεομηνία που σάρωσε την αποφράδα εκείνη εποχή τον τόπο μας έπληξαν περισσότερο, και μάλιστα ανεπανόρθωτα, μερικούς από τους συνανθρώπους μας τη μνήμη των οποίων πρέπει πάντα να τιμούμε.

Θα ήταν τραγικό λάθος μας, ως πολιτισμένοι άνθρωποι, ν' αφήσουμε να διαιωνίζεται επάπειρον η έχθρα και το μίσος. Ωστόσο δεν πρέπει να λησμονούμε ότι οι άνθρωποι εκείνοι που έχασαν τόσο άδικα, και χωρίς καμμία αφορμή, τη ζωή τους υπήρξαν θύματα της δυσοίωσης εκείνης περιόδου.

Την ευθύνη για την Εθνική εκείνη τραγωδία ας την αναζητήσουν οι Ιστορικοί του μέλλοντος και όχι εμείς.

Αν θέλουμε όμως να είμαστε αμερόληπτοι και αντικειμενικοί πρέπει να παραδεχτούμε ότι για τα θλιβερά εκείνα γεγονότα που διαδραματίστηκαν κατά την περίοδο του εμφυλίου αιματοκυλίσματος στην Καλοσκοπή δεν ευθύνονται, κατά τη γνώμη μας, οι συγχωριανοί μας αλλά ξένοι παράγοντες σκληροί και αδιστακτοί.

Κι ας μην ξεχνάμε ότι η δικόνοια και η φαγώμαρα δεν ήταν κάτι το καινούργιο για τη χώρα μας.

Ολόκληρη η Ελληνική Ιστορία, από τα πανάρχαια χρόνια ακόμα βρίθκει εμφυλίων πολέμων.

Εκσυγχρονισμένη η γενιά μας, στον τομέα της κοινωνικοπολιτικής προόδου, έχει υποχρέωση, να βάλει κάποια τάξη στις σχέσεις μας. Είναι καθήκον της επιβεδλημένο.

«ΑΝΑΓΚΑ ΚΑΙ ΘΕΟΙ ΠΕΙΘΟΝΤΑΙ».

Για να επιτύχουμε τους στόχους μας χρεια-

ζόμαστε τη βοήθεια όλων ανεξαιρέτως των χωριανών μας.

Απαραίτητη προϋπόθεση ο αλληλοσεβασμός η συνεργασία και η αγάπη. Κι ο καθένας μας να διάκειται φιλικά προς τον συνάνθρωπό του, να πιστεύει στην Ειρήνη και στην αλληλοκατανόηση.

Ας προχωρήσουμε λοιπόν ύστερα από μισόν, περίπου, αιώνα στη δημιουργία προϋποθέσεων αναθέρμανσης των σχέσεών μας. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι η συμφιλιοτική αυτή ενέργειά μας θα βρει ανταπόκριση. Προπαντός κατανόηση. Κι ότι θα αντιμετωπισθεί με ομοφυχία απ' όλους τους χωριανούς μας. Για να μην τρίζουν λοιπόν τα κόκκαλα των νεκρών μας από την μακροχρόνια αδιαφορία μας αποφασίσαμε την καταχώρηση των ονομάτων όλων ανεξαιρέτως των θυμάτων 1940 - 1950 σε μαρμαρίνη πλάκα και την ανάρτησή της στο ίδιο μνημείο των πεσόντων αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης. Θεωρούμε σωστή και ορθολογισμένη την απόφασή μας. Έχουμε, όπως είπαμε και πιο πάνω, ιερή υποχρέωση ν' αποκαταστήσουμε έστω και αργά όλους τους νεκρούς μας. Η ανθρωπιστική αυτή πράξη μας, για το καλό του χωριού μας, επιβάλλεται.

Γι' αυτό παρακαλούμε τους απανταχού Καλοσκοπίτες, αν από λάθος μας παραλείψαμε ν' αναφέρουμε στην παρακάτω κατάσταση κάποιο όνομα, θύμα της τραγικής εκείνης περιόδου, να μας το γνωστοποιήσουν εγκαίρως. Ήτοι μέχρι τις 20 Ιουλίου ε.έ. διότι μέσα στον Αύγουστο θα γίνει η ανάρτηση της πλάκας.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ 1940 - 1950

1. ΗΛΙΑΣ Γ. ΛΙΤΣΟΣ, (σκοτώθηκε στον πόλεμο του '40)
2. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ε. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, (σκοτώθηκε στον πόλεμο του '40)
3. ΛΟΥΚΑΣ Ν. ΠΡΙΟΒΟΛΟΣ, (εκτελέστηκε από τους Ιταλούς)
4. ΔΗΜΗΤΡΑ ΜΩΡΗ, (σκοτώθηκε από βομβαρδισμό ιταλικού αεροπλάνου)
5. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ Δ. ΤΣΙΡΩΝΗΣ και
6. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Δ. ΤΣΙΡΩΝΗΣ, (και τα δύο αδέρφια διαμελίστηκαν από χειροβομβίδα)
7. ΒΑΣΙΛΙΚΗ Δ. ΑΧΛΑΔΑ, (σκοτώθηκε από τους Γερμανούς)
8. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΜΑΝΤΖΙΟΣ, (σκοτώθηκε από χειροβομβίδα)
9. ΤΑΚΗΣ Ν. ΚΩΣΤΟΥΡΟΣ, (σκοτώθηκε από εκπυρσοκρότηση όπλου)

Σκοτώθηκαν από τους Γερμανούς:

10. ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΜΩΡΗΣ
11. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΟΜΑΡΑΣ
12. ΕΥΘΥΜΙΟΣ Δ. ΠΡΙΟΒΟΛΟΣ
13. ΗΛΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
14. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Δ. ΜΑΛΕΒΙΤΣΗΣ
15. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Α. ΖΟΥΓΡΟΣ

«Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

Συντακτική Επιτροπή:

ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

ΦΙΛΙΤΣΑ ΑΛΕΞΙΟΥ

Διευθυντής Σύνταξης:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ι. ΤΟΥΜΠΑΣ
(ο εκάστοτε πρόεδρος του Συνδέσμου)

Υπεύθυνος Τυπογραφείου

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΛΑΤΗΣ

(Γερανίου 7 - Αθήνα, Τηλ.: 52.27.059)

16. ΝΙΚΟΛΑΟΣ Δ. ΚΟΛΛΙΑΣ
17. ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΔΑΝΙΗΛ
18. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΛΑΝΑΣ
19. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ι. ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑΣ
20. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Κ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ
21. ΣΤΕΦΑΝΟΣ Π. ΚΟΛΛΙΑΣ, (θασανίστηκε από όργανα της Ειδικής Ασφάλειας).

Εμφύλιος Πόλεμος:

22. ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΠΡΙΟΒΟΛΟΣ
23. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Κ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ
24. ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
25. ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΑΝΙΗΛ
26. ΕΥΘΥΜΙΟΣ Θ. ΜΩΡΗΣ
27. ΔΗΜΟΣ Ι. ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑΣ
28. ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΔΑΝΙΗΛ
29. ΝΑΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
30. ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΜΩΡΗΣ
31. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ι. ΣΤΟΦΟΡΟΣ
32. ΑΛΕΚΟΣ Ε. ΑΛΕΞΙΟΥ
33. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Π. ΚΥΡΙΑΖΗΣ
34. ΕΥΘΥΜΙΟΣ Κ. ΠΑΠΑΤΑΞΙΑΡΧΗΣ

Χάθηκαν στα χρόνια του εκπατρισμού και της προσφυγιάς:

35. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ, και η σύζυγός του
36. ΑΡΧΟΝΤΩ Α. ΒΛΑΧΟΥ
37. ΒΑΣΙΛΙΚΗ Ε. ΤΣΙΓΑ
38. ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΜΑΝΤΖΙΟΣ, (φέρεται αγνοούμενος)
39. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Α. ΒΛΑΧΟΣ, (αγνοούμενος)

Έχασαν τη ζωή τους από άλλες αιτίες:

40. ΠΑΝΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ, (υπερασπιζόμενος τα λιβάδια μας)
41. ΕΥΘΥΜΙΟΣ Θ. ΧΑΜΗΛΟΣ, (σκοτώθηκε από νάρκη)
42. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ν. ΤΟΥΜΠΑΣ, (χτυπημένος για ασήμαντη αφορμή)
43. ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ, (ατύχημα)
44. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ε. ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ, (βρήκε το θάνατο σε Γερμανικό Στρατόπεδο).

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Με απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου:

Στις 15 Ιουνίου 1992, ανήμερα του Αγίου Πνεύματος, στο παρεκκλήσι της Αγίας Τριάδας, μετά τη Θεία Λειτουργία και την καθιερωμένη εκ του Συνδέσμου μας αρτοκλασία που θα ακολουθήσει, θα τελεστεί μνημόσυνο στον Ιερό χώρο του Κοιμητηρίου που βρίσκεται πλησίον στην ως άνω ομώνυμη εκκλησιούλα υπέρ αναπαύσεως της ψυχής των 36 πεσόντων αγωνιστών του ΕΛΑΣ.

Υπενθυμίζουμε ότι οι μαχητές εκείνοι της Εθνικής Αντίστασης είχαν πέσει σε ενέδρα των Γερμανών στις 5 του Γενάρη του '44.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου, με λύπη του, ανακοινώνει προς τους χωριανούς ότι στη συνεδρίαση της 13.5.1992 έλαβε παμπηφεί απόφαση διακοπής κάθε επικοινωνίας με το σημερινό Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Καλοσκοπιτών Φθιώτιδας - Φωκίδας «Άγιος Γεώργιος», για τους γνωστούς λόγους ανάρμοστης, ουκοφαντικής και διασπαστικής συμπεριφοράς του.

Περισσότερα θα διαβάσετε στην ανοικτή επιστολή μας προς τους Καλοσκοπίτες της Λαμίας.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΕΣ ΤΗΣ ΛΑΜΙΑΣ

Αγαπητοί χωριανοί,

Ασφαλώς θα διαβάζετε τη «Φωνή της Καλοσκοπής» που εκδίδει το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου σας «Ο Άγιος Γεώργιος» και θα αισθάνεσθε και εσείς αηδία και αποτροπιασμό με τα ψευδολογήματα, την κατασυκοφάντηση και την καλλιέργεια διχόνοιας και μίσους που επιδιώκει η εφημερίδα αυτή μεταξύ των χωριανών μας.

Η τελευταία μας πολλοστή προσπάθεια συναίνεσης και συνεργασίας δημοσιεύτηκε στο υπ' αριθ. 83 φύλλο της «Κουκουβίστας» που και εσείς παίρνετε. Στη «Φωνή της Καλοσκοπής», όμως, φαίνεται ότι δεν αρέσει η ομόνοια και συνεργασία προς όφελος του γενικότερου συμφέροντος του χωριού μας. Και αυτό το απέδειξε για άλλη μια φορά με τις ύβρεις και συκοφαντίες εναντίον του Αντιπροέδρου και άλλων μελών του Συνδέσμου μας, που συνεχίστηκαν δημοσιευόμενα στο υπ' αριθ. 36 φύλλο της.

Εμείς για λόγους αξιοπρέπειας και σεβασμού προς τους απανταχού Καλοσκοπίτες δεν είμαστε διατεθειμένοι να κατέλθουμε στο ίδιο χαμηλό επίπεδο απαντώντας αναλόγως.

Γι' αυτό σας γνωρίζουμε ότι διακόπτουμε κάθε σχέση και επικοινωνία με το σημερινό Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας «Ο Άγιος Γεώργιος».

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

του Συνδέσμου Καλοσκοπιωτών Παρνασσίδος
«Η Αγία Τριάς»

**Προτιμάτε την τοπική αγορά
του χωριού μας
Είναι συμφέρον όλων μας**

ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Στις προεκλογικές τους διακηρύξεις οι σημερινοί Κοινοτικοί Άρχοντες του χωριού μας είχαν εξαγγείλει, ως πρώτο έργο τους, τη διάνοιξη δρόμων μέσα σε όλο το χωριό, εφ' όσον βέβαια το επέτρεπαν οι εδαφολογικές μορφολογίες.

Μέχρι σήμερα δεν έχουμε δει καμιά τέτοια προσπάθεια. Βέβαια σαν πρόχειρη απάντηση θα μας πουν ότι αντιδρούν οι τυχόν ζημιούμενοι μικροϊδιοκτήτες. Αυτό όμως δεν τους απαλλάσσει από την ευθύνη τους σηκώνοντας τα χέρια ψηλά. Κάπου κάπου χρειάζονται και δυναμικές λύσεις. Στο κάτω - κάτω υπάρχει και η λύση της απαλλοτρίωσης, όπου οι θιγόμενοι αντιδρούν.

Έχουμε τη γνώμη ότι θα έπρεπε η Κοινότητα να κατάρτιζε ένα ανάλογο πρόγραμμα, να το έθετε υπ' όψη των χωριανών εξηγώντας συνάμα ότι, σήμερα οι δρόμοι είναι εκείνοι που αναβαθμίζουν όλες τις κατοικημένες περιοχές. Ότι πέρασε ο καιρός που κυκλοφορούσαμε μέσα στο χωριό με τα μουλάρια που έστω και ένα μέτρο γης αποτελούσε στοιχείο ζωτικής σημασίας αφού το μέτρο αυτό θα μπορούσε να στεγάσει μια γίδα. Σήμερα ούτε μουλάρια υπάρχουν, ούτε γίδες. Όλοι μας πηγαίνουμε στα σπίτια μας με το αυτοκίνητο και με αυτό εξυπηρετούμαστε σε όλες τις ανάγκες μας. Ένας λόγος δε παραπάνω που το χειμώνα τα περισσότερα σπίτια μένουν ακατοίκητα και δημιουργούνται φθορές και ζημιές που πρέπει να επισκευαστούν το καλοκαίρι. Αν όμως δεν υπάρχουν δρόμοι πώς θα φθάσουν μέχρι εκεί τα διάφορα οικοδομικά υλικά αφού δεν υπάρχουν άλλα μέσα μεταφοράς;

Τώρα για να πούμε και του «στραβού το δίκιο» ας μη ρίχνουμε όλα τα βάρη στην Κοινότητα. Ας αναλογιστούμε καθένας από εμάς αν είμαστε εν τάξει. Και προ παντός εκείνοι οι προνομιοῦχοι που δεν έχουν ανάγκη δρόμου διότι βρεθήκανε σε πλεονεκτική θέση και έφθασε ο δρόμος μέχρι τα σπίτια τους. Ας σκεφθούν λοιπόν οι λίγοι, οι ευνοηθέντες από την τύχη, για να φτάσει ο δρόμος σ' αυτούς ζημιωθήκανε κάποιοι άλλοι πάρα πέρα. Με το να διαθέσουν λοιπόν δύο μέτρα κήπου δεν εξυπηρετούν τους άλλους αλλά τον ίδιο τον ευατό τους.

Ας μην είμαστε αχάριστοι. Ας μη σκεπτόμαστε μόνο το άτομό μας και να λέμε «μια και βολεύτηκε εγώ ας κόψουν το λαιμό τους οι άλλοι». Όχι, χωριανοί προνομιοῦχοι. Και εσείς κάποιον ζημιώσατε.

Θα σας άρεσε να είσασταν εσείς στη θέση εκείνων που δεν έχουν πρόσβαση στα σπίτια τους; Ασφαλώς όχι.

Εμείς πιστεύουμε ότι, όταν φθάσει η ώρα της υλοποίησης ενός τέτοιου προγράμματος όλοι

οι δυστροπώντας θα σκεφτούν ωριμότερα και θα συγκατατεθούν. Όμως, όπως λέμε και παραπάνω, όλα πρέπει να ξεκινούν από την Κοινότητα που σαν κρατικοκοινωνικός φορέας έχει κάθε δικαίωμα αλλά και υποχρέωση να το κάνει. Να καταρτίσει το πρόγραμμα, να το δημοσιοποιήσει ώστε να λάβουν γνώση όλοι οι χωριανοί, να εξηγήσει τους σκοπούς που θα εξυπηρετήσει αυτό το πρόγραμμα και είμαστε βέβαιοι ότι όλοι θα συμφωνήσουν. Εάν παρ' ελπίδα υπάρξουν και ελάχιστοι αμετανόητοι από τους βολεμένους, τότε υπάρχει και ο δρόμος της απαλλοτρίωσης προκειμένου να εξυπηρετηθεί το κοινωνικό σύνολο.

Βέβαια, ίσως βρεθούν στην ανάγκη οι κοινοτικοί άρχοντες να έλθουν σε προστριβές με τους αμετανόητους. Αυτό σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να τους οπισθοδρομήσει. Έχουν υποχρέωση, ακόμη και σε περιπτώσεις ιδιωτικών διενέξεων, να παρεμβαίνουν συμβιβαστικά πάντοτε μέσα στα πλαίσια της λογικής και της εξυπηρέτησης των δημοτών τους. Άλλωστε πρέπει να καταλάβουν ότι, όταν έθεταν υποψηφιότητα έπρεπε να είχαν υπ' όψη τους τις προστριβές και τις γκρίνιες.

Μας είναι αδιανόητο να σκεφτούμε ότι θα εφαρμόσουν τον «ζαμανφουτισμό». Ας προχωρήσουν λοιπόν στο έργο τους και να είναι βέβαιοι ότι, στο τέλος, εφ' όσον επιτελέσουν έργο παραγωγικό και ωφέλιμο για το κοινωνικό σύνολο, θα δικαιωθούν, και εκείνοι που ασυλλόγιστα θα τους κατακρίνουν στην πορεία του έργου τους στο τέλος θα τους ευγνωμονούν.

Επ' ευκαιρία ρωτάμε την Κοινότητα εάν έχει γίνει κάποια προεργασία για τη διάνοιξη του δρόμου προς την Αγία Παρασκευή.

Έχουμε αναφερθεί και παλαιότερα στο θέμα αυτό. Απάντηση όμως καμμία. Πληροφορούμαστε ακόμα ότι οι κάτοικοι της συνοικίας «Κουτσολαϊνι» είχαν υποβάλει προ τετραετίας ομαδική αίτηση στην κοινότητα για την έγκριση κατασκευής αγωγού, με δικά τους έξοδα, από το υψηλότερο σημείο όπου το σπίτι του Θανάση Μαντζιού μέχρι την αγορά, για τη διοχέτευση των καθαρών νερών των κουζινών, όχι των αποχωρητηρίων, στον κεντρικό αγωγό. Μέχρι σήμερα δεν τους έχει δοθεί καμμία απάντηση έστω και απορριπτική. Γιατί;

ΨΗΣΤΑΡΙΑ

ΒΑΣΙΛΗ ΧΑΜΗΛΟΥ

Ανδριανουπόλεως 30 - Τηλ.: 51.31.359

Κολωνός

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ

Τα τελευταία χρόνια έχει καθιερωθεί εορταστική εκδήλωση της Πρωτομαγιάς στην Αγία Τριάδα.

Εκδρομείς από τη γύρω περιοχή συγκεντρώνονται εκεί για να γιορτάσουν τον ερχομό της άνοιξης. Φέτος η κίνηση ήταν μεγαλύτερη από κάθε άλλη χρονιά. Σ' αυτό βοήθησε και ο καιρός. Ήταν πραγματικά μια ηλιόλουστη ανοιξιάτικη μέρα.

Περί τα 200 αυτοκίνητα είχαν σταθμεύσει στον κάμπο γύρω από την ομώνυμη εκκλησία. Οι εκδρομείς είχαν διασκορπιστεί στους ισκίους των γύρω πλατάνων και ελάτων. Αρκετές ψησταριές είχαν στηθεί. Η μυρωδιά των ψηνόμενων αρνιών και κοκκορετσιών δημιουργούσε μια ιδιαίτερα ευχάριστη ατμόσφαιρα. Από το χωριό μας ήταν αρκετοί εκδρομείς. Διακρίναμε τις οικογένειες Γεωργίου Αποστολοπούλου, Παναγιώτη Μώρη (Μαλαμούλη), Γεωργίου Κ. Κυριαζή, Κώστα Χ. Ματθαίου, Κώστα Ι. Τούμπα (Κωστάκου), Νίκου Γεωργίου, Θανάση Ράπτη (Σαλταπίδα), Ιωάννη Μαντά, Δημήτρη Μουστάκα, Ιωάννη Κωστούρου, Θανάση Μαντζιού και άλλοι που δεν τους είδαμε γιατί ήταν διασκορπισμένοι στο γύρω δάσος. Παρών και ο μόνιμος, εκ Λαμίας, παραθεριστής της Αγίας Τριάδας Κώστας Μώρης με τη γυναίκα του. Ο Κώστας Μώρης που ξεκαλοκαριάζει κάθε χρόνο στην Αγία Τριάδα είναι συνάμα και ο επιμελητής της εκκλησίας.

Τη διατηρεί πάντοτε ανοικτή, καθαρή, ευπρεπισμένη. Ακόμη επιδιορθώνει όποια ζημιά προκαλείται το χειμώνα. Πέρις, όπως έχουμε ξαναγράψει, έκανε πλακόστρωση όλου του δαπέδου με έξοδα δικά του και τη βοήθεια φίλων του από τη Λαμία. Εκείνο που έκανε αισθητή την έλλειψή του ήταν ένα πρόχειρο μαγαζί-καντίνα. Θα έκανε χρυσές δουλειές. Παρατηρήσαμε ότι πολλοί εκδρομείς (οι περισσότεροι από την περιοχή Λαμίας) πεταγόντουσαν μέχρι την Παύλιανη για να προμηθευτούν κρασιά, αναψυκτικά ακόμα και κρέας ψητό. Αυτό πρέπει να το έχουν υπ' όψη τους οι μαγαζάτορες του χωριού. Η παρουσία ενός πρόχειρου μαγαζιού θα εξασφάλιζε μεροκάματο. Είναι ακριβώς όπως και στην εορτή του Αγίου Πνεύματος.

Οι χοροί που είχαν στηθεί γύρω από τις ψησταριές υπό τους ήχους μαγνητοφώνων κράτησαν μέχρι αργά τις απογευματινές ώρες, οπότε και άρχισε η αποχώρηση των εκδρομέων.

Σε όλους τους εκδρομείς και κυρίως στους

ξενοχωριανούς που γιόρτασαν την Πρωτομαγιά τους στην Ξακουστή Κουκουβιστιανή Αγία Τριάδα ευχόμαστε καλό καλοκαίρι. Του χρόνου τους περιμένουμε πάλι και πιστεύουμε ότι θα είμαστε περισσότερο οργανωμένοι ώστε να μην τους λείψει τίποτα.

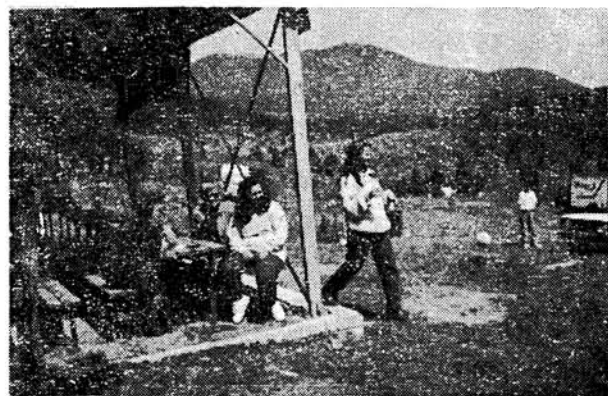
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΩΣΤΟΥΡΟΣ

1992: Πρωτομαγιά στην Αγία Τριάδα. Χορεύουν: Νίκος και Παρασκευή Γεωργίου, Γιώργος και Μαρία Αποστοπούλου.

Εκδρομείς στην Αγία Τριάδα.

1992: Πρωτομαγιά στην Αγία Τριάδα. Από αριστερά: Βούλα Μουστάκα, Αικατερίνη Κωστούρου, Γιώτα Ματθαίου, Κική Κ. Τούμπα.

κουκουβιστιαν νεα

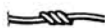

Δρομολόγηση λεωφορείου για μπάνια

Όπως γράψαμε και στο προηγούμενο Δελτίο μας ο Αθλητικός Σύλλογος «Άγγελος Σίμος» αποφάσισε να δρομολογήσει πούλμαν προς τη θάλασσα για μπάνια. ΙΤΕΑ ή ΚΑΜ. ΒΟΥΡΛΑ, από 15 Ιουλίου μέχρι 15 Αυγούστου 1992.

Παρακαλούνται οι ενδιαφερόμενοι να γνωστοποιούν εγκαίρως την επιθυμία τους, στον πρόεδρο του Αθλητικού Συλλόγου Αργ. Καλόγηρο στο τηλέφωνο του Παν. Βλάχου (στο χωριό), 0265 - 61.218.

Σας γνωρίζουμε ότι υπάρχει εκ μέρους των χωριανών μας ενδιαφέρον, κι ότι θα κρατηθεί σειρά προτεραιότητας.

ΣΤΕΡΕΨΕ Η ΒΡΥΣΗ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ

Μας πληροφόρησαν ότι η θρύση της πλατείας σφραγίστηκε με τσιμέντο.

Η πράξη αυτή είναι απαράδεκτη. Αν η θρύση είχε κάποιο πρόβλημα θάπρεπε η Κοινότητα να καλέσει έναν υδραυλικό ν' αποκαταστήσει τη βλάβη της. Στην περίπτωση που δεν διέθετε το απαιτούμενο χρηματικό ποσό, αφού την επιδιόρθωνε, να το χρέωνε στο Σύνδεσμο.

Η θρύση δεν αποτελεί μόνον κόσμημα για την πλατεία, δροσίζει τόσο κόσμο το καλοκαίρι. Από το κρουσταλλένιο της νερό ξεδιψούν ντόπιοι και ξένοι.

Αναχωρήσεις

Στις 18 Μαΐου 1992 ο ΣΠΥΡΟΣ και η ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΥΡΤΖΑΛΑ αναχώρησαν για την Αμερική.

Λευκαδίτης Ιω. Ευθύμιος

Ιατρός

Πλαστικής Χειρουργικής - Τραυματολογίας
Αισθητική Προσώπου - Σώματος
(Ιατρός Α.Σ. και Π.Α.Ε. ΠΑΟΚ)

Αγίας Σοφίας 23, 3ος όροφος
Θεσσαλονίκη

Τηλέφωνο: 266.864 (Μόνο με ραντεβού)

Η ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Τη Μεγάλη Εβδομάδα συγκροτήθηκε συνεργείο από Κοινοτικούς Συμβούλους και άλλους κατοίκους και καθάρισε όλους τους δρόμους, την πλατεία και την αγορά του χωριού. Είναι γνωστό ότι δεν υπάρχει προσωπικό καθαριότητας και θα πρέπει μόνοι μας να φροντίζουμε για την ευπρέπιά του.

Για μερικές μέρες κρατήθηκε καθαρό το χωριό.

Μερικοί όμως ασυνείδητοι, ευτυχώς λίγοι, φεύγοντας πέταξαν σακκούλες με απορρίμματα στους δρόμους. Θα τους ήταν πολύ δύσκολο να τα πετάξουν στις χωματερές που υπάρχουν ή έστω και μακρύτερα από το χωριό σε κάποια ρεματιά;

Είναι ευχάριστο άραγε σε αυτούς τους ίδιους να βλέπουν τους κεντρικούς δρόμους σκουπιδότοπους; **Ν Τ Ρ Ο Π Η Τ Ο Υ Σ !..**

Η Κοινότητα θα πρέπει να λάβει αυστηρά μέτρα. Να εντοπίσει τους ασυνείδητους και να τους στείλει μέχρι τη Γραβιά.

Εάν τώρα που είναι λίγος ο κόσμος παρατηρείται αυτό το φαινόμενο, φανταστείτε τι θα γίνει το καλοκαίρι με την πολυκοσμία.

Ιδιαίτερα παρακαλούνται οι νέοι που κάθονται τα βράδια στην πλατεία να μην πετούν σακουλάκια από γαριδάκια, μπουκάλια και άλλα αντικείμενα όπου βρεθούν. Υπάρχουν ειδικά δοχεία γι' αυτό. Φτάνει που δείχνουν αδιαφορία στο κάλεσμα καθαριότητας, όπως συνέβη τις ημέρες του Πάσχα με μια ομάδα νέων που προτίμησαν να παίξουν χαρτιά στα μαγαζιά παρά να βοηθήσουν τους μεγάλους στο καθάρισμα. Τουλάχιστον ας μη ρυπαίνουν οι ίδιοι το περιβάλλον.

ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΣ

Ελ. Βενιζέλου 16 - Γαλάτσι

Τηλ.: 29.29.094' 29.14.332

Τηλ. οικίας: 77.09.054

Προγράμματα:

- ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΑ
- ΠΑΙΔΙΚΑ
- ΟΜΑΔΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
- ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΗΣ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ
- ΠΥΡΟΣ - ΚΛΟΠΗΣ - ΣΕΙΣΜΟΥ
- ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ
- ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
- ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

NATIONALE - NEDERLANDEN

κοσμικά

Γάμοι:

— Τελέστηκαν την Παρασκευή 8 Μαΐου 1992 στον Ιερό Ναό Μεταμόρφωσης Σωτήρος Πλάκας, (οδός Κυδαθηναίων), οι γάμοι του ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΤΟΥΜΠΑ και της ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΛΙΜΝΑΙΟΥ.

— Τελέστηκαν το Σάββατο 9 Μαΐου 1992, στον Ιερό Ναό του Αγ. Αιμιλιανού (Σκουζέ), οι γάμοι του ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ και της ΑΛΕΚΑΣ ΠΑΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ.

Τους ευχόμαστε βίο ανθόσπαρτο και ευτυχισμένο.

Γεννήσεις:

Ο Γεώργιος και η Μαρία Πλατανιά, στις 17 Φεβρουαρίου 1992, απέκτησαν ΑΓΟΡΑΚΙ.

Ευχόμαστε να τους ζήσει.

Θάνατοι:

— Πέθανε στις 10.4.92 στο χωριό μας ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΜΑΛΙΒΙΤΣΗΣ, ετών 88.

— Πέθανε στις 10.4.1992 στην Αθήνα και κηδεύτηκε στην Καλοσκοπή η ΖΩΗ Β. ΧΑΜΗΛΟΥ, ετών 94.

Μνημόσυνα:

— Στις 10 Μαΐου 1992 τελέστηκε στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής 40νθήμερο μνημόσυνο του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Ν. ΧΑΜΗΛΟΥ και της συζύγου του ΖΩΗΣ.

— Στις 17 Μαΐου 1992 τελέστηκε στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής 40νθήμερο μνημόσυνο του ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΜΑΛΙΒΙΤΣΗ.

Αιωνία η μνήμη τους.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ

ΕΝΑ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Δ. ΚΟΛΛΙΑ

ΤΥΡΙΝΘΑΣ 9 ΚΑΙ ΔΟΣΑΡΑ
(ΑΝΘ ΠΑΤΗΣΙΑ)

ΤΗΛ.: 25.24.880

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Ο αιφνίδιος θάνατος του ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΜΑΛΙΒΙΤΣΗ συγκλόνισε τη μικρή κοινωνία του χωριού μας. Ο Γεώργιος Μαλιβίτης, ο Σαμαράς όπως τον αποκαλούσαν οι χωριανοί μας, ήταν ευγενέστατος άνθρωπος φιλότιμος και εξυπηρετικός. Ένας έντιμος οικογενειάρχης καλосυνάτος και φιλόξενος.

Μια ολόκληρη ζωή τον βλέπαμε στο κατώφλι του σπιτιού του, που το χρησιμοποιούσε για εργαστήρι, σκυμμένον να φτιάχνει με κέφι και μεράκι σαμάρια για τα υποζύγια των χωριανών ως και των ξενοχωριτών ακόμα. Ο μπαρμπα-Γιώργης ήταν καλλιτέχνης στο είδος του.

Αξιοθαύμαστη η τεχνική του κατάρτιση. Η τέχνη του σαγματοποιού την οποία ελάτρευε στην κυριολεξία ήταν για κείνον ιεροπραξία. Ήταν περήφανος, αγαπητός και φίλεργος. Ήσυχχα απλά και αθόρυβα, μέχρι τα βαθιά γεράματά του εξασκούσε με θρησκευτική ευλάβεια το επάγγελμά του. Το επάγγελμα του σαγματοποιού, όπως και τόσα άλλα, άρχισε σιγά - σιγά να σβήνει. Το σάρωσε κι αυτό η τεχνολογική εξέλιξη. Οι γεωργοί τώρα μεταχειρίζονται μηχανοκίνητα μέσα κι όχι υποζύγια για τις δουλειές τους.

Ωστόσο ο μπαρμπα-Γιώργης είχε πάντα παραγγελίες. Η δουλειά δεν του έλλειπε. Ο τραγικός θάνατος της πρώτης κόρης του, πριν από 18 περίπου χρόνια, που συνέβη σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα σκόρπισε θρήνους και κοπετούς στο σπιντικό του. Η γυναίκα του μη μπορώντας ν' αντέξει τον αβάσταχτο πόνο σε λίγο διάστημα την ακολούθησε. Στο χωριό που εργαζόταν ο μπαρμπα-Γιώργης άφησε την τελευταία του πνοή. Ασχολούμενον με τη δουλειά του τον βρήκε ο αδυσώπητος Χάρος. Περνώντας τώρα έξω από το σπίτι του δεν θα αντικρύζουμε τον καλοκάγαθο σαμαρά να δουλεύει στο εργαστήρι του. Ο χαμός του σκόρπισε βαθειά συγκίνηση σε όλους μας.

Ο Γιώργος Μαλιβίτης έζησε ζωή ήσυχχη και ενάρετη. Χάρηκε εγγόνια, καθώς και δισέγγονα από τη μία κόρη του.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου μας εκφράζει στους οικείους του τα θερμά του συλλυπητήρια.

Ας είναι ελαφρό το χώμα της Καλοσκοπής που τον σκεπάζει.

Αιωνία η μνήμη του.

ΜΠΑΛΕΣ ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΣΠΟΡ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ και Σία Ο.Ε.

Ξούθου 16 4ος Όροφος

Τηλέφωνο 52.36.165

χρονογράφημα

Απ' το καρφί στο πέταλο

ΑΝΗΣΥΧΙΕΣ

Τα τελευταία χρόνια οι άνθρωποι έχουν πολλές ανησυχίες. 'Απειρα τα προβλήματά τους. Πότε τότε πότε τ' άλλο. Η ζωή έγινε πολύ δύσκολη. Δεν υπάρχει σχεδόν μέρα που να μην δοκιμάσεις κάποια στενοχώρια. Να μην μπεις σε κάποια αγωνία. Πολλά τα απρόοπτα που μας επιφυλάσσει η ζωή. Τα περισσότερα έχουν άσχημες επιπτώσεις. Ένας απρόσμενος λογαριασμός. Ένα αναπάντεχο έξοδο. Η ευκαιρία που καρτερείς με αγωνία και δε λέει νάρθει. Το άγχος που σου σφίγγει το λαιμό. Πραγματικότητες που φωλιάζουν την ανησυχία στην ψυχή κι αδιάρατο πόνο στην καρδιά μας. Αμέτρητα τα αίτια.

Οι αναδουλειές. Τα παιδιά που ακολουθούν δικό τους δρόμο και σε θεωρούν αναχρονιστή.

Αν είσαι ελεύθερος και ξέμεινες... Αν παντρεύτηκες από κάποιο υπολογισμό και η επι-

λογή σου δεν ήταν η ενδεδειγμένη. 'Η κι αν ακόμα παντρευτήκατε ύστερα από σφοδρότατο έρωτα και καθ' όδόν διαπιστώσατε το λάθος σας!

Σε ανησυχούν οι κοσμογονικές αλλαγές και οι αγώνες που πήγαν στράφι. Η ειρήνη που κλυδωνίζεται. Η οικολογική μεταβολή που σημαδεύει την αβεβαιότητα την καταστροφή και τον όλεθρο. Τα τόσα άλλα εσωτερικά και εξωτερικά γεγονότα που πυροδοτούν ανησυχία και ταράζουν τα ήρεμα νερά μας. Το κακό δυστυχώς πάντα υπερισχύει. Η σιγουριά απουσιάζει. Το όπλο παραπόδα για την υπεράσπιση των εδαφών μας.

Αναλογιζόμενος το αποτέλεσμα και τις δυσμενείς εξελίξεις όλων αυτών των συμβάντων, τα οποία για πολλούς αναμένονται, ανησυχείς και αναρωτιέσαι για το τι θ' απογίνει ο κόσμος, πού πάμε;

Οι Σκοπιανοί ονομάζουν τη χώρα τους Μακεδονία και φοβερίζουν να κατέβουν στον Θερμαϊκό... Είναι να μην ανησυχείς με την τρέλλα τους;

Γράφει ο ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

— Παρακολουθείς από την τηλεόραση τις διεθνείς εξελίξεις και η καρδιά σου γίνεται περιβόλι. Κι αν αδιαφορήσεις για τα εξωτερικά συμβαίνοντα θα σε ανησυχήσουν σφόδρα τα εσωτερικά.

Οι ειδικοί σε συμβουλεύουν να μην κατέβεις εσύ ο ηλικιωμένος στην Αθήνα διότι η ζωή σου διατρέχει κίνδυνο από το διοξείδιο του αζώτου.

Σου δείχνουν και μια εικόνα από τις τιμές των διαφόρων αγαθών της αγοράς οι οποίες φτάνουν σε αστρονομικά ύψη και σούρχεται ίλιγγος. Αγανακτείς περισσότερο εσύ, παρά η πολιτεία, από το άδειασμα των διαφόρων ταμείων από κάθε είδος κακοποιούς, ντόπιους και ξένους. Η δική σου στενοχώρια είναι μεγαλύτερη από κείνη που νιώθουν οι διάφοροι αρμόδιοι για τις καθημερινές ληστείες. Απορείς και αναρωτιέσαι τι συμβαίνει.

Σε ανησυχεί το 'Εϊτζ. Δεν μένεις ασυγκίνητος από τους θανάτους των νέων. Νιώθεις βαθιά αγωνία τί θ' απογίνουμε με τα ναρκωτικά που συσσωρεύουν οι έμποροι του θανάτου, ντόπιοι και ξένοι, στον τόπο μας. Αλλοίμονο στους νέους μας που χάνονται.

Σε ανησυχεί η υπογεννητικότητα. Μεγάλο πρόβλημα κι αυτό. Οι εχθροί μας πληθαίνουν ενώ εμείς λιγοστεύουμε.

Μελαγχολείς στο άκουσμα, από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το Σάββατοκύριακο, τα τροχαία ατυχήματα από τα οποία το 80% ο είναι νέοι άνθρωποι. Το καλύτερο δυναμικό της χώρας μας. Παιδιά πάνω στο άνθος της ηλι-

ΚΥΡΙΑΖΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

- Ασφάλειες ζωής και υγείας
- Προγράμματα συνταξιοδότησης
- Προγράμματα παιδικά
- Προσωπικών ατυχημάτων
- Ομαδικών ασφαλίσεων
- Πυρός — κλοπής — σεισμού
- Μεταφορών — Αστ. Ευθύνης
- Αυτοκινήτων

- ☐ Συνεργασία με τις Ασφαλιστικές Εταιρίες

- ALICO
- ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΝΩΣΙΣ

Γραφ.: Πολυφύμου 3, 157 71 Ζωγράφου
Τηλ.: 77.99.422, 77.57.364
FAX: (01) 77.14.734

Νικητάρ 47, 132 31 Πετρούπολη
Τηλ.: 50.10.107, 50.15.566

κίας τους σκοτώνονται κάθε μέρα με τα μηχανικά τους.

Σαν να μην μας φτάνουν όλα αυτά μας δείχνουν από τους δέκτες μας και τα γεγονότα που ξέσπασαν στα Ανατολικά κράτη. Την κατάρρευση του υπαρκτού σοσιαλισμού. Λαοδημοκρατικά καθεστώτα σωριάστηκαν σαν χάρτινοι πύργοι. Ανησυχίες που οι σοσιαλιστές αυτών των κρατών αλληλοσκοτώνονται και διερωτάσαι:

Να υπήρξε άραγε ξένος δάκτυλος; Ή δεν άντεξαν άλλο;

Μελαγχολείς στη σκέψη ότι θα μπορούσε να συνέβαιναν και στη χώρα μας αυτά τα γεγονότα.

Αφού ο υπαρκτός σοσιαλισμός κατέρρευσε δεν υπάρχουν πια όνειρα και ελπίδες. Οι πανάρχαιοι πόθοι, για μια λαμπρή ωραία και ανθρώπινη κοινωνία, παραμένουν άστρα που σβήνουν στο νυχτιάτικο ουρανό.

— Μπορεί κάποιο ανέλπιστο γεγονός να μας χαροποιήσει. Να τονώσει για λίγο το συμπαραλιασμένο ηθικό μας και να θερμάνει κάπως τα όνειρά μας. Σε λίγο συνθλίβεται κι αυτό στις συμπληγάδες της σκληρής πραγματικότητας, τα συντρίμια της οποίας προκαλούν στον καθένα μας αισθήματα λύπης, και μετά ξαναρχίζουμε. Φτου κι απ' την αρχή.

Η πίστη και η ελπίδα δεν μας απολείπει. Όχι αποθάρρυνση - ψυχραιμία και τόλμη. Τα όνειρα που τρέφουν και συντηρούν τον άνθρωπο δεν πρέπει να μας εγκαταλείπουν. Δεν είναι λίγοι εκείνοι που στον δύσκολο αυτόν δρόμο της ζωής τους απογοητεύονται. Άλλοι πάλι καταθέτουν τα όπλα προτού ακόμα συγκρουθούν με την σκληρή πραγματικότητα. Ο καλός καραθόκυρης στη φουρτούνα φαίνεται. Οι πιο δυνατοί δεν λιποψυχούν επιμένουν και αγωνίζονται παλικάρσια μέχρι τα ύστατα.

Εσωτερικές στον καθένα μας διαμάχες που αναστατώνουν το είναι μας. Αισθήματα που μεταλλάζουν τον άνθρωπο. Η ελπίδα διαδέχεται την απογοήτευση. Η ανησυχία κορυφώνεται και μας δυναστεύει. Ετερόκλητες καταστάσεις που αφήνουν βαθιά τα ίχνη τους πάνω μας. Εικόνες και πραγματικότητες της κοινω-

νίας μας που σε πολλά δεν μας είναι αρεστές. Ανησυχίες πολλές και ποικίλες για τα διάφορα καθημερινά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε και που λίγο - λίγο φθείρουν τα σωθικά μας. Προσπάθειες για κάποια θελτίωση για προσκοπή. Άλλοι αγωνίζονται για πνευματική άνοδο και άλλοι για υλική ανόρθωση. Φιλοδοξίες οι οποίες, τις περισσότερες φορές, είναι άπιαστα πουλιά. Όνειρα θερινής νυκτός. Ή και ματαιοδοξίες ακόμα.

Δυσδιάκριτα τα όρια. Ανησυχίες που σου τριβελίζουν το μυαλό. Τί να πεις; Όταν στην υπάρχουσα οικονομική κρίση άλλοι υποφέρουν κι άλλοι ευνοούμενοι από την τύχη τους θησαυρίζουν;

Μερικοί αρκούνται στα ουσιώδη. Υπάρχουν και κείνοι που λες και κατούρησαν στο πηγάδι δεν έχουν στον ήλιο μοίρα.

Πώς να μην ανησυχείς όταν ανυπέρβλητα εμπόδια ορθώνονται μπροστά σου; Πώς να διαβείς, χωρίς βοήθεια, τις συμπληγάδες που σου φράζουν το δρόμο; Οι περισσότεροι αγωνίζονται μέρα και νύχτα για τον επιούσιο. Φτάνει, θα πούνε μερικοί, οι άσχημες μέρες που μας θρήκαν... Γιατί να μην μπορείς κι εσύ ο δύσμοιρος ν' αντικρύσεις τον ήλιο;

Δε νομίζετε ότι η ζωή μοιάζει με το ΛΟΤΤΟ;

Πικρό το ποτήρι των δοκιμασιών.
Η Αγωνία κορυφώνεται. Η χαρούμενη αυγή δε λέει νάρθει.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο Πρόεδρος και το Κοινοτικό Συμβούλιο Καλοσκοπής, σας ευχαριστούν για την δωρεάν χορήγηση γραφικής ύλης προς την Κοινότητα Καλοσκοπής και σας διαβεβαιώνουμε ότι πάντα θα βρίσκεται κοντά μας για ό,τι χρειαστεί.

ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ Καλοσκοπής
Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΟΥΚΑΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Διδάσκει στα Ωδεία Αθηνών

στο Ελληνικόν και στο Απολλώνιον
(Κεντρικά)

Παραδίδει μαθήματα:

ΠΙΑΝΟΥ, ΑΚΟΡΝΤΕΟΝ, ΑΡΜΟΝΙΟΥ

και ΑΝΩΤΕΡΩΝ ΘΕΩΡΗΤΙΚΩΝ

Αχ. Παράσχου 59 - 61 — Τηλ. 64.22.453

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΙΚ. ΤΟΥΜΠΑΣ

Αναλαμβάνει βιντεοσκοπήσεις και φωτογραφίες ΓΑΜΩΝ, ΑΡΡΑΒΩΝΩΝ, ΒΑΠΤΙΣΕΩΝ, ΔΕΞΙΩΣΕΩΝ και πάσης φύσεως άλλες εκδηλώσεις. ΤΙΜΕΣ ΛΟΓΙΚΕΣ. Εργασία σοβαρή και επιμελημένη.

Για την εξυπηρέτησή σας πηλ. 29.31.745.

15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1942 — 1992

50 ΧΡΟΝΙΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Εκείνη τη μέρα οι πιστοί προσκυνούσαν στην Παναγία.
Ντόπιοι και ξένοι ήρθανε στη θεία λειτουργία
το πλήθος συγκεντρώθηκε μπροστά στο παρεκκλήσι,
ως και τις στράτες του χωριού είχανε κατακλύσει.

Τη μεγαλόχαρη παρακαλούν με το κερί στο χέρι,
του Έθνους μας προστάτιδα τη λευτεριά να φέρει.
Ανήμερα της Παναγιάς η Εκκλησιά γεμίζει
Ο Μιλτιάδης είναι παπάς, στο Βήμα θυμιατίζει.

Και κει που ψέλναν εν χορώ της μέρας το Τροπάρι,
Αντάρτες μπήκαν στο ναό με αρχηγό τον Άρη.
Η παρουσία τους στην Εκκλησιά όλους τους συνταράζει,
ψύχραιμος ο Επίτροπος λαμπάδες τους μοιράζει.

Δέος και φόβο προκαλούν οι αρματωμένοι,
φυσιογιοθήκες σταυρωτές τις σπάθες τους ζωσμένοι.
Ήταν ημέρες ζοφερές βασίλευε ο τρόμος,
κι ο Αρχηγός τους δήλωσε θα επικρατήσει ο Νόμος!..

Οπλισμένοι κι εκκλησίασμα συνάχθηκαν στ' αλώνι,
του Άρη η γλώσσα πήγαινε, λες κι ήτανε απδόνι
Μίλησε για τους προγόνους μας, ότι κι εμείς μπορούμε,
ν' αγωνιστούμε σαν κι αυτούς να ξεσκλαβωθούμε.

Στον πλάτανο στάθηκε ο παπάς, μαζί με τους ψαλτάδες.
Το ευχολόγιο ψάλλανε μαζί, του όρκου τις αράδες,
Η ορκωμοσία των αγωνιστών επικαλώντας το Θεό
Πίστη κι ελπίδα φώλιασε στο σκλαβωμένο το λαό.

Ήταν λεβέντες σφριγηλοί κι όλοι αντρειωμένοι,
πειθαρχημένοι, καθαροί και στο χακί ντυμένοι.
Μέσ' την καρδιά τους έκαιγε η πίστη σαν λαμπάδα.
Να θυσιαστούν ορκίστηκαν για λεύτερη Ελλάδα.

Λάβρος ο λόγος τ' Αρχηγού, όλους τους συναρπάζει,
τους υπενθύμισε το χρέος τους: Η πατρίδα μας στενάζει!
Το ηθικό αναπτερώνεται: « Άρη, μαζί σου, Άρη»,
να τον ακολουθήσει επιθυμεί κάθε παλληκάρι.

Κι ενώ το πλήθος έβριζε την ξένη τη χολέρα
απανωτές ριπές αυτόματου σκίζουν τον αέρα.
Ζεστή φωνή για λευτεριά απ' τα στήθια όλων βγαίνει,
τον Εθνικό μας Ύμνο έψαλλαν συγχωριανοί και ξένοι.

Σ' όλους βαθιά συγκίνηση η σημαία μας σκορπίζει,
Τα δάκρυα στα μάτια του ο καθένας τους σκουπίζει.
Οι πρωτοπόροι της Αντίστασης τους ενθουσιάζουν
Από έξαρση κατεχόμενοι τους ζητωκραυγάζουν.

«Η Ελλάδα σέρνει το χορό ψηλά με τους αντάρτες
— χιλιάδες δίπλες ο χορός, χιλιάδες τα τραπέζια,
κι είν' οι νεκροί στα ξάγναντα πρωτοπανηγυριώτες».

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ

Την ομάδα ακολούθησαν οι Καραλιθαναίοι
Αγωνιστές απρόμνητοι, στον πόλεμο γενναίοι.
Όλοι τους αντάμωσαν στο Διάσελο στη Γκιώνα,
και τη ζωή τους έδωσαν στον Εθνικό Αγώνα.

Η σάλπιγγα παιάνισε κι όλοι αναχωρούνε,
Έφηβοι δυό του χωριού τους ακολουθούνε.
Σταυροκοπιέται ο λαός, τον εχθρό του να νικήσουν
Ελζύθεροι κι ανέμελοι στον τόπο τους να ζήσουν.

Η ορκωμοσία έφτασε μέχρι τους Ιταλιάνους,
χιλιάδες ψάχνουν το θουνό να θρύνε παρτιζάνους.
Στις Δεκαεννιά του Τρυγητή μες του Ρεκά το ρέμα,
απ' τη σφαγή των Ιταλών αυλάκι πάει το αίμα.

Τριανταέξι σκότωσαν οι μαχητές του Άρη,
τους ζωντανούς τους πήγανε στο «Μαυρολιθάρι».
Οι μέρες που ακολουθούν πολλά δεινά θα φέρουν.
Να μας υποτάξουν οι εχθροί δεν θα τα καταφέρουν.

Στα ρουμελιώτικα βουνά στ' αγιασμένα μέρη,
την ομάδα την ακολουθούν ακόμα και οι γέροι.
Δυναμώνει ο ΕΛΑΣ κι όλοι τον χαιρετίζουν
πανικοβάλλονται οι εχθροί και μας φοβερίζουν.

Για σαμποτάζ οι Βρεταννοί μας ρίχνανε τις ύλες.
Η άμυνα στους θάρβαρους θυμίζει θερμοπύλες.
Για τις γέφυρες που πέφτουνε πατριώτες εκτελούνε.
Οι ήρωες αλύγιστοι. Οι Γερμανοί λυσομανούνε.

Μάχες πολλές ακολουθούν σ' όλη την Ελλάδα.
Ενέδρα οι Ούννοι στήνουνε στην Αγια-Τριάδα.
Τριανταδύο πέσανε απ' το εχθρικό το βόλι,
τους αντρειωμένους κλάψανε οι Ρουμελιώτες όλοι.

Το αίμα των πατριωτών ακριβά θα το πληρώσουν.
Διακόσιους Γερμανούς στις Καρούτες θα μαντρώσουν,
από σπίτι σε σπίτι μάχονται και τα σπαθιά λιανίζουν.
Αγαλλιάζουνε οι Έλληνες κι απ' τη χαρά δακρύζουν.

Λαβωμένο το θεριά ορμάει στα χωριά μας,
φωτιά βάζει στα σπίτια μας και στα νοικοκυριά μας,
βεβηλώνουν εκκλησιές διάζουν και σκοτώνουν,
το ηθικό των χωριανών ακόμα χαλυβδώνουν.

Χρυσές σελίδες γράφονται σαν είμαστε ενωμένοι.
Εκείνη του Γοργοπόταμου η χιλιοδοξασμένη.
Τους Συμμάχους μας βοήθησε το Ρόμελ να νικήσουν
και στους υπόδουλους λαούς ελπίδες να χαρίσουν.

ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ

ΤΟ ΜΠΑΛΚΟΝΙ ΤΗΣ ΓΚΙΩΝΑΣ – ΤΟ ΚΑΜΑΡΙ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΗΣ

Γλυκοχάραμα της Πρωτομαγιάς του 1992! Φιλοξενούμαι εγκάρδια, απλόχερα, καλωσυνάτα και ολόψυχα στο φιλόξενο γραφικό δώροφο σπιτάκι του ενάρμοστου ζεύγους των συμπεθέρων μου Γιώργου και Ζωής Παπανικολάου, γέννημα και θρέμμα και των δυό τους, της γηραιάς Κουκουβιστιανής Γης, γόνων και απογόνων ηρωικών Ευπάτριδων και Πατριάρχικών Οικογενειών της ηρωικής ευάνδρου και ματοθαμμένης Ρούμελης! Συνηθίζω, παιδιόθεν, και από μαθητής ακόμα του Γυμνασίου, να σηκώνουμε πουρνό - πουρνό, μπονώρα κατά τη λαϊκή έκφραση, προτού οι πρώιμες, πρωινές αχνιστές ολοκόκκινες ηλιαχτίδες, εκπορθήσουν και διαπεράσουν την κλειδαρότρυπα του δωματίου μου, προτού τα μυριόστομα, ηχηρά, γλυκύτατα τραγούδια της ποικιλώνυμης πολύχρωμης και πλουσίας Κουκουβιστιανής πανίδας, φθάσουν στις ευήκοες πύλες των ακουστικών μου οργάνων! Και τελευταία ακόμα πριν τα ευώδη, χειροπιαστά μύρα και αρώματα της ποικιλόχρωμης εκχειλίζουσας χλωρίδας του χωρίου αγγίξουν τα ευαίσθητα σημεία της ρηνικής μου κοιλότητας! Ευρίσκομαι στο μεταίχμιο της νάρκης και του αγουροξυπήματος μιας εργώδους και οργιώδους φύσεως, στα σύνορα της γαλήνης, της ηρεμίας, της ακινησίας, μιας ξέφρενης ζωής και της αφυπνίσεως του φυσικού περιβάλλοντος του όμορφου και ειδυλλιακού χωριού της Κουκουβίστας, επί το Ελληνικότερον Καλοσκοπής ονομαζομένης σήμερα! Έχω καθαλλικεύσει «ως άλλος Ξέρξης» του Αιγάλεω, το ξύλινο ονειρώδες γραφικό μπαλκόνι της Ουρανοθάμνω Γκιώνας, με τα μάτια μου στραμμένα αχόρταγα, άπληστα και ανικανοποίητα, ολόισα προς την απέναντί μου, μουντή Ανατολή, πάνω ακριβώς, απ' τα καλορίζικα, καλότυχα και ευτυχισμένα κοιμώμενα καμποχώρια των Καστελλιών, του Μπράλλου και της ηρωικής Γραβιάς του αήττητου, ανυποχώρητου και ανυπότακτου Οδυσσέα Ανδρούτσου!

Η διαστολή της υγρασίας της Ανοιξιάτικης Ρουμελιώτικης Γης έχει σχηματίσει ένα πελώριο μπαμπακερό «τούλι» την πρωινή ανοιξιάτικη αντάρα, που ξεκινάει από τις απώτερες, εσώτερες και τις πλέον απομακρυσμένες κρυσταλλοπηγές του Βοιωτικού Κηφισού, για να καταλήξει, κάτω και στην Ανατολή, στις Νοτιοδυτικές υπώρειες της Γκιώνας και στις Νοτιοδυτικές, του πλουσίου εις βοσκάς και θηράματα Παρνασσού, πανύψηλου θουνού της Πατρίδας της Δημοκρατίας και του επάρατου εμφυλίου πολέμου! Ο Μαυροντυμένος Καλόγερος του δάσους και του λόγγου, των θάμνων και των πουρναριών, ο φουσικόφιλος κότσιφας, δίνει πρώτος το σύνθημα, το έναυσμα και το προανάκρουσμα του Γενικού Ξεσηκώμου, του Γενικού Συναγερμού της Φύσης και της Δημιουργίας! Το μεθυστικό καθολικό πανηγύρι, έχει ξεσπάσει από άκρου εις άκρον, του ανύποπτου χωριού, για να τελειώσει αργά πολύ αργά, προς το βράδυ, όταν ο αχνιστός ολοκόκκινος Δίσκος του Βασιλιά της Ημέρας, θυθιστεί πίσω απ' τις πανύψηλες ολόλευκες χιονισμένες κορφές της Γκιώνας και των Βαρδουσίων! Από δω, απ' την πεντάμορφη μυρωμένη και λουλουδιασμένη Καλοσκοπή απ' το μπαλκόνι της Γκιώνας, από ύψος 1.150 μέτρων, γράφω ό,τι βλέπω, ό,τι ακούω, ό,τι νοιώθω και αισθάνομαι! Είμαι ένας θιασώτης και λάτρης της Φύσεως και της Δημιουργίας! Είμαι ένας οραματιστής του Βουνού και του Κάμπου. Είμαι ένας αγνός και αδιόρθωτος Κώστας Κρυστάλλης, ποιητής του χωριού και της στάνης!

Ζω πάνω δω, στο μπαλκόνι της Γκιώνας, στο καμάρι της Ρούμελης, αχόρταστα, αφρόντιστα και ανέμελα, σε μια άδολη, αγνή, φυσική, πηγαία και ανυπόκριτη εργώδη και οργιώδη φύση, αρκετά χιλιόμετρα μακριά, απ' τη δηλητηριασμένη, αποπνικτική, φθοροποιό, απάνθρωπη, ανθυγιεινή, ανυπόληπτη και ανυπότακτη Υδροκεφαλή των σκουπιδιών και των καυσσ-ερίων!

Μακριά απ' τη Βαθυλώνα του «Άγχους» και του καθημερινού «Αργού θανάτου». Μακριά απ' τα απάνθρωπα, απ' τα αμαρτωλά και τα «ΑΦΥΣΙΚΑ» μιας αυθαδιάζουσας, παραπαίουσας, παράνομης και έκνομης τριτοκοσμικής καταναλωτικής κοινωνίας του Αιώνα μας! Μακριά απ' τους καρκίνους, τα εγκεφαλικά, τις καρδιοπάθειες, τα ναρκωτικά και τα τροχία του «Κλεινού Άστεως» των Αθηνών!

Ευρίσκομαι εδώ, στην πεντάμορφη Καλοσκοπή, ανάμεσα στη φύση, στη Ζωή και στη Δημιουργία! Εγγίζω, ή πιο συγκεκριμένα, με τα χέρια μου, δια των έργων Του, ακουμπώ,

ΑΛΕΞ. ΑΓΓ. ΑΛΕΞΙΟΥ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΓΑΣΤΡΕΝΤΕΡΟΛΟΓΟΣ

ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

**Γ. ΙΑΤΡΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗΣ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ**

**ΠΑΠΑΚΥΡΙΑΖΗ 23 – ΛΑΜΙΑ
ΤΗΛ.: ΙΑΤΡΕΙΟΥ: 33.003 - ΟΙΚΙΑΣ: 33.004**

πιάνω τον ίδιο τον Πλάστη, το Θεό «Τον ποιητήν Ουρανού, Γης, πάντων ορατών τε και Αοράτων». Παρακολουθώ με κατάνυξη και θαυμασμό το πάντρεμμα, την εκκόλαψη, τη γονιμοποίηση, το γκάστρωμα και την τεκνογονία μυρίων όντων —ζωικών και φυτικών— την αναπαραγωγή, τη διαίωνιση της ζωής, του Κόσμου και της Αιωνιότητας! Έχω μπροστά μου, ένα απέραντο εργοτάξιο της Θείας Πρόνοιας και της Νομοτέλειας πάντων και πασών των δημιουργημάτων του Θεού και της Παναγίας! Βλέπω και οραματίζομαι με τα ίδια μου τα μάτια τις ολόλευκες και πολύχρωμες αρachnoφάντες κρεβατοκάμαρες της πλούσιας πανίδας και χλωρίδας του χωριού, τ' αχνιστά, τα μυροβόλα και πολύχρωμα μικροσκοπικά σεντόνια, πουκάμισα και προσκέφαλα των εκατομμυρίων ζωγραφιών του ζωικού βασιλείου της Φύσεως! Διαισθάνομαι την αγνότητα, τη λευκότητα και τη σκοπιμότητα των γάμων και του σεξ της εργώδους και πολύθους ζωικής υπάρξεως των όντων «Του φυσικού και περιβαλλοντικού γίνεσθαι».

Από δω, από τον Θείον Ψήλωμα της Γκιώνας και του Παρνασσού, το Έρεβος της νύχτας και η μαγεία της Ροδοδάχτυλης Αυγής με μεταφέρουν νοερά σε τόπους μακρινούς και ονειρεμένους, σε τόπους πνευμάτων, Αγγέλων και Θεών! Από δω εμπνέομαι, και οραματίζομαι το Μεγαλείο της Φύσεως, της Δημιουργίας, το ασύληπτον της πλάσης της απεραντοσύνης και της απροσπέλαστης Σοφίας του Θεού!

Από πάνω κει απ' την ψηλότερη κορυφή της Γκιώνας, 2.600 μ., απ' την κατοικία του Θεού «της Θεάς Υγείας» και του «Ξενίου Διός», εκείθεν απ' το μπαλκόνι της Γκιώνας, απ' τη Λυρίτσα και το Διάσελο, απ' την πλουμιστή, ανοιξιάτικη νύμφη της Καλοσκοπής βαθέως στοχαζόμενος και φιλοσοφών, μετά δέους και φόβου Θεού αναφωνώ:

ΜΕΓΑΣ ΕΙ ΚΥΡΙΕ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΤΑ ΤΑ
ΕΡΓΑ ΣΟΥ! ΚΑΙ ΟΥΔΕΙΣ ΛΟΓΟΣ ΕΞΑΡΚΕ-
ΣΕΙ ΠΡΟΣ ΥΜΝΟΝ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΣΙΩΝ ΣΟΥ.

Καλοσκοπή 3 του Μάη 1992

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κυρ. ΝΤΟΥΜΟΣ
Εκπαιδευτικός

ΣΕ ΚΡΥΣΤΑΛΛΟ – ΚΑΘΡΕΠΤΗ
ΥΑΛΟΓΡΑΦΙΑ – ΓΛΥΠΤΙΚΗ ΥΑΛΟΥ
ΑΝΑΓΛΥΦΕΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΕΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ Ν. ΚΟΛΛΥΡΗΣ
Μαρωνείας 14 – Τ.Κ. 104 44 Αθήνα.
Τηλ. – ΑΥΤΟΦΑΧ: 52.46.519

δωρηται συνδρομηται

331 ΔΑΝΙΗΛ ΡΟΥΛΑ	1.000
332 ΜΠΟΥΡΤΖΑΛΑΣ ΗΛΙΑΣ, (Λαμία)	2.000
333 ΜΑΛΙΒΙΤΣΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ Δ. (Λαμία), στη μνήμη Γεωργίου Χ. Μαλιβίτση	2.000
334 ΡΑΠΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Α. (Καλοσκοπή) στη μνήμη Γεωργίου Χ. Μαλιβίτση	1.000
335 ΧΑΜΗΛΟΥ ΓΑΡΥΦΑΛΛΙΑ Θ., στη μνή- μη του συζύγου της	2.000
336 ΚΟΛΛΙΑ ΒΙΒΗ, (Αμερική), στη μνήμη του συζύγου της Ευθυμίου και του πατέ- ρα της Ηλία Κατσανιώτη	10.000
337 ΜΑΛΙΒΙΤΣΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	1.000
338 ΒΛΑΧΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ευ., (Καλοσκο- πή), στη μνήμη των γονέων του	5.000
339 ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Κα- λοσκοπή)	2.000
340 ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΟΛ., (Καλοσκοπή)	800
341 ΜΑΝΤΑΣ ΠΑΝ. Ι. (Ελευσίνα)	2.000
342 ΤΖΑΝΕΤΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ι. (Πάτρα)	5.000
343 ΝΤΟΥΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	2.000
344 ΚΑΤΣΟΓΙΑΝΝΟΣ ΤΑΞ., (Αμερική)	5.000

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΞΕΧΝΟΥΝ ΤΗΝ «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

Ο Ταξιάρχης Κατσόγιαννος, εγγονός του Τάξιάρχη Αλευρά από την «Πανουργιά», ξηνη-
τεμένος στην Αμερική, πάντα θυμάται το χω-
ριό μας, τους γάμους, τις χαρές και τα πανη-
γύρια.

Ο ορεσίβιος αυτός λάτρης της γενέτειράς
του αναπολεί, από τη μακρινή χώρα που βρί-
σκεται, τα Ρουμελιώτικα τοπία με τις αετορά-
χες τους, τις κρυσταλλοπηγές τους, τα αμέ-
τρητα κοπάδια τους και τα πανύψηλα βουνά
τους.

Ερωτευμένος με τη φύση που τον γαλούχη-
σε με τον αρωματισμένο αέρα του λόγγου
και τ' αναρίθμητα κελαηδήματα των πουλιών
που τον συντρόφευαν στο πέρασμά του αδημο-
νεί, όπως γράφει, να επιστρέψει, αφού αποπε-
ρατώσει τις σπουδές του, στην αγκαλιά της
στοργικής μητέρας και χιλιοδοξασμένης απ'
το '21 «Πανουργιάς».

Εμείς του ευχόμαστε ολόψυχα να στεφθεί
με απόλυτη επιτυχία ο σκοπός του, σύντομη
επάνοδο και καλή σταδιοδρομία.

ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

ΕΝΑΣ ΕΚΛΕΚΤΟΣ ΜΕΖΕΣ

Ήταν στο τέλος Μαΐου στα 1942. Πέρασαν 50 χρόνια από τότε. Μια εποχή πολύ δύσκολη για τους σκλαβωμένους λαούς της Ευρώπης και ιδιαίτερα για την πατρίδα μας.

Το αντάρτικο δεν είχε ακόμα εμφανιστεί. Οι Ιταλοί, ανά δύο - τρεις, χωρίς κανένα φόβο έκαναν τη βόλτα τους για πλιάτσικο στα χωριά, μη εξαιρουμένης και της Καλοσκοπής ακόμα.

Μολονότι υπήρχε ανέχεια και δυσπραγία όλο και κάτι έπαιρναν. Κοτόπουλα κρασί καρύδια μέλι καμιά τσαντίλα τυρί κι ό,τι άλλο εύρισκαν στα σπίτια των ξωμάχων. Οι Ρουμελιώτες καλοσυνάτοι και φιλόξενοι ξεχνώντας ότι είναι εχθροί μας τους φίλευαν. Μήπως όταν υπόγραψαν ανακωχή το ίδιο δεν έκανε ο Ελληνικός λαός; Τους προστάτεψε από τους Γερμανούς. Τους παραχώρησε στέγη και τροφή ώσπου να τελειώσει ο πόλεμος. Ο λαός μας δεν είναι μνησικάκος.

Την εποχή λοιπόν εκείνη, που όλα τάσκιαζε η φοβέρα, δεν ήταν λίγοι εκείνοι που πεινούσαν και περίμεναν να βγουν τα κριθάρια στην Αγιά Θυμιά και στη Βουνιχώρα για να εξοικονομήσουν λίγο καρπό να περάσουν την κρίσιμη εκείνη περίοδο, ώσπου ν' αρχίσει ο θέρος στα καμποχώρια.

Ωστόσο δεν έλλειπε μονάχα το ψωμί, αλλά και το αλάτι. Το είδος αυτό της πρώτης ανάγκης το καταχώνιασαν οι κατακτητές με τους μαυραγορίτες, μαζί με τα άλλα προϊόντα μας, και το μοσχοπουλούσαν στη μαύρη αγορά.

Για να καλύψουμε αυτή την ανάγκη αποφασίσαμε με το μακαρίτη Αθαν. Απ. Βλάχο να πάμε στην Ιτέα ή και στο Γαλαξίδι ακόμα, που είναι μέρη παράλια μπας και θρούμε απ' αυτό το τόσο πολύτιμο αγαθό. Χωρίς χρονοτριβή το πρόβλημα έπρεπε να λυθεί.

Τα ξημερώματα της 1ης Ιουνίου ξεκινήσαμε με τα μουλάρια μας με πρώτο σταθμό την Ιτέα.

Η διαδρομή μας μέχρι το «51» ήταν πολύ

ευχάριστη. Μας συντρόφευε το ιδιόρρυθμο λάλημα του κούκου, τα κουδουνίσματα των κοπαδιών και τα γαυγίσματα των τσοπανόσκυλων.

Κατεβαίνοντας στην Τοπόλια προκειμένου να φτάσουμε ενωρίτερα στο προορισμό μας, και προπαντός ν' αποφύγουμε τα εχθρικά καμιάνια που μας έπνιγαν στη σκόνη, ακολουθήσαμε τη σύντομη στράτα μέσα από τις Ελιές.

Τα φροντισμένα με προσοχή και μεράκι ελαιόδενδρα του περίφημου Ελαιώνα των Σαλώνων μας είχαν καταγοητεύσει.

Προτού μπούμε στην όμορφη κωμόπολη συναντήσαμε έναν γέροντα που έσερνε από το καπίστρι τη φορτωμένη γαϊδούρα του, ενώ ξωπίσω του ακολουθούσε χοροπηδώντας το μικρό γαϊδουράκι της.

Στην Ιτέα πληροφορηθήκαμε από το φίλο μας τον Ιορδάνη, που μας φιλοξένησε στο σπιτικό του, ότι είχε φέρει αλάτι ένας μαυραγορίτης και μας οδήγησε στο στέκι του. Κατόπιν εκείνος έφυγε. Στην πόρτα του εμπορίου περίμενε ένας τσοπάνης κρατώντας ένα τσουβάλι. Ο κτηνοτρόφος αυτός μας είπε ότι, είχε δώσει στο μαυραγορίτη ένα δοχείο τυρί 16 οκάδες και περίμενε να του δώσει εκείνος 32 οκάδες αλάτι.

Σε λίγο ο έμπορος του αλατιού κρατώντας μια παλάντζα βγήκε στην πόρτα και τούκανε νόημα να τον ακολουθήσει στην αποθήκη του.

Σε ελάχιστα λεπτά της ώρας ακούστηκε ζωηρή λογομαχία. Από περιέργεια ανοίξαμε την πόρτα να δούμε τι συμβαίνει. Ευτυχώς προλάβαμε τον ξυλοδαρμό.

Εκείνη τη στιγμή ο τσοπάνης είχε σηκώσει την γκλίτσα του για να χτυπήσει το μαυραγορίτη. Μπήκαμε στη μέση και τους χωρίσαμε.

Στάθηκε όμως αδύνατο να λύσουν τις διαφορές τους διότι ο κτηνοτρόφος ζητούσε η ανταλλαγή να γίνει: Μια οκά τυρί δύο οκάδες αλάτι. Ενώ ο μαυραγορίτης, σκληρός και ανένδοτος επέμενε ότι μία προς μία.

Εξοργισμένος από την εκμετάλλευση ο τσοπάνης φώναζε: «Όχι ίσια κι ίσια, δύο κι ένα...». Ο έμπορος γνωρίζοντας την ανάγκη του τσοπάνη που χρειαζόταν αλάτι για τα τυριά του ήταν ανυποχώρητος. Αφού με το παζάρεμα δεν υπήρχε προσέγγιση, ο κτηνοτρόφος έφυγε βρίζοντας και απειλώντας. Στη συνέχεια πήγε στην Αστυνομία και ζήτησε τη δίωξη του μαυραγορίτη για υπερβολικό κέρδος.

Το επεισόδιο αυτό στάθηκε αιτία να μην πάρουμε, έστω και ακριβοπληρωμένο, λίγο αλάτι. Σε λίγο ήρθε ένας χωροφύλακας και μας

**ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
ΧΑΡΗΣ ΚΩΝ. ΣΦΕΤΣΙΩΡΗΣ**

ΘΕΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ

«ΠΡΙΣΜΑ»

Πολυτεχνείου 5, 2ος όροφος

Διδάκτρα προσιτά σε όλους.

οδήγησε όλους στο τμήμα.

Μόλις αντίκρουσε ο αστυνόμος το μαυραγορίτη, με τον οποίο όπως φάνηκε είχαν προηγουμένως, του άστραιψε δύο χαστούκια. Κατόπιν τον έκλεισε στο κρατητήριο.

Την ώρα που είμασταν στην Αστυνομία έφτασε αγανακτισμένος ο γέροντας που είχαμε συναντήσει στο δρόμο με τη γαϊδούρα και το γαϊδουράκι κι ανέφερε στον Αστυνόμο ότι του έκλεισαν το μικρό ζωντανό του την ώρα που ψώνιζε στα μαγαζιά.

«Κύρ' Αστυνόμι χάθ' κι μπρουστά στα μάτιαμ' του γ'μαροπ'λουμ'».

Χωρίς χρονοτριβές και χασομέρια ο Διοικητής διέταξε δύο χωροφύλακες να ερευνήσουν μαζί με το γέροντα όλα τα σοκάκια. Και να κοιτάξουν μήπως μπήκε μέσα και σε καμιά μάντρα, ή σε αυλή.

Το ενδιαφέρον του Αστυνομικού για την ανεύρεση του μικρού γαϊδουριού μας είχε εντυπωσιάσει.

Απογοητευμένοι επιστρέψαμε στο σπίτι του Ιορδάνη. Αφού του κάναμε γνωστή την περιπέτειά μας εκείνος, χαμογελώντας, μας καθησύχαμε:

«Μην ανησυχείτε... Αύριο θα ψάξουμε για άλλον μαυραγορίτη...». Ο Ιορδάνης ήταν μόνος του στο σπίτι. Επειδή κείνες τις μέρες απουσίαζε η μητέρα του είχε αναλάβει εκείνος τη μαγειρική, προκειμένου να μας φιλοξενήσει. Κόντευε να βασιλέψει ο ήλιος όταν ξαναβγήκαμε με το Θανάση στην αγορά. Ο φίλος μας καταδεκτικός και φιλότιμος μας συνέστησε να μην αργήσουμε το θράδυ, γιατί θα μαγειρέψει έναν καλό μεζέ και θα μας περιμένει.

Συμμορφωθήκαμε, γύρω στις 9 1)2 είμασταν στο σπίτι. Ο Ιορδάνης δεν ήταν μόνος του. Είχε ένα ανδρόγυνο στο σπίτι του. Τους βρήκαμε να πίνουν τα ουζάκια τους. Και οι τρεις έδειχναν χαρούμενοι. Ίσως επειδή οι δουλειές τους πήγαν καλά. Συστήνοντάς τους μας είπε: «Τα παιδιά ήρθαν από την Αθήνα. Αύριο το πρωί που θα φύγουν θα κοιτάξω να βολέψω κι εσάς. Αλάτι υπάρχει. Δεν το πουλάνε με λε-

φτά. το ανταλλάσουν με τρόφιμα. Ο Αθηναίος ήταν χωρατατζής. «Αρκεί, μας είπε, να έχετε όλες τις άλλες τροφές και να σας λείπει μονάχα το αλάτι...». «Κι όμως ανάλατο δεν τρώγεται το ευλογημένο», συμπλήρωσε η τρυφερή συμβία του.

Ο Ιορδάνης σαν καλή νοικοκυρά πήγε στην κουζίνα και μας έφερε δύο πιάτα με μπόλικο κοκκινιστό κρέας... «Μοσχαράκι» μας είπε ότι είναι.

Αφού φάγαμε με το Θανάση καλά και τσούξαμε και δύο - τρία ποτήρια ρετσίνα, ξαπλώσαμε στα δύο ντιθάνια που θρίσκονταν στο ίδιο δωμάτιο. Ο φίλος μας με τον Αθηναίο βγήκαν έξω στην αυλή για να ετοιμάσουν, όπως είπαν, τα πράγματα που θάπαιρναν το πρωί για την Αθήνα. Η νεαρά Αθηναία καθόταν εκεί κοντά μας και διάβαζε ένα παλιό περιοδικό. Ήταν μια εικοσιπεντάχρονη ξανθιά, άσπρη σαν το γάλα. Στρουμπουλή - στρουμπουλή χαψιά και συχώριο. Εμείς καμαρώναμε σαν γύφτικα σκεπάρνια τα προτεταμένα στήθια της που μοιάζαν με Αργήτικα πεπόνια. Ώσπου να επιστρέψει ο Ιορδάνης με τον υποτιθέμενο άντρα της αλλοιθώρησαν τα μάτια μας.

Ξημερώματα ακούστηκαν δυνατά χτυπήματα στην αυλόπορτα. Έντρομος ο φίλος μας βγήκε να δει ποιός είναι. Με το άνοιγμα της πόρτας δύο χωροφύλακες όρμησαν μέσα στην αυλή. Πίσω τους ακολουθούσε ο γέροντας που είχε χάσει το γαϊδουράκι του φανερά αναστατωμένος και γριλίζοντας.

Κατατρομαγμένοι από την ανεπιθύμητη πρωινή επίσκεψη παρακολουθούσαμε με κάποια έκπληξη τις κινήσεις τους μέσα από το τζάκι.

Αγουροξυπημένο και το Αθηναϊκό ανδρόγυνο πλησίασε κι αυτό να δει, μέσα φυσικά από την κουρτίνα, τι συμβαίνει.

Οι αστυνομικοί πρόσταξαν τον Ιορδάνη ν' ανοίξει το αχούρι που θρίσκονταν στο θάθος της αυλής κι ύστερα χώθηκαν μέσα. Σ' ένα λεπτό περίπου πετάχτηκαν έξω κρατώντας τη μύτη τους λες και τους πήρε μπόχα.

Απορούσαμε με το Θανάση, εν αντιθέσει με τον Αθηναίο που φαινόταν ανήσυχος, με την αγριάδα των χωροφυλάκων και την ανεξήγητη παρουσία του γέρου. Πάντως ένα ήταν βέβαιο,

Καλοσκοπίτη,

Γράψε κι εσύ κάτι.

Στο κείμενό σου μην καταφέρεσαι εναντίον προσώπων.

Μην ξεχνάς τη συνδρομή σου. Σ' αυτή σπηρίζεται ο Σύνδεσμος.

Το φύλλο ανήκει σε όλους.

Μην χρωματίζεις κομματικά τα γραφτά σου.

Αυτή η εφημερίδα είναι δική σου. Βοήθησέ την οικονομικά, ηθικά...

DIMITRIS MANOUSOS TRAVEL
General Tourism Agency

1ο ΓΡΑΦΕΙΟ:
ΚΑΡΟΛΟΥ 27
104 37 ΠΛ. ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ
(ΕΝΑΝΤΙ ΘΕΑΤΡΟΥ ΒΕΜΠΟ)
ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 52.33.663
FAX: 52.33.644

2ο ΓΡΑΦΕΙΟ:
ΜΠΑΤΣΙ ΑΝΔΡΟΣ
ΤΗΛ: 0282 - 41118
FAX: 0282-41523

ότι ο Ιορδάνης ήταν ένοχος κλοπής.

Κι όταν οι αστυνομικοί τον διέταξαν να τραβήξει από το αχούρι τα δέματα που είχαν αποβραδίς με τον Αθηναίο ετοιμάσει το μυστήριο λύθηκε. Ανοίγοντας τους μπόγους φάνηκαν τα κρέατα του γαϊδάρου και το κεφάλι του που έχασκε. Στη θέα της ξέσπασαν στα γέλια οι γείτονες που παρακολουθούσαν από την εξώπορτα το σκηνικό γιουχαίζοντας τον Ιορδάνη.

Αντικρύζοντας τη φρικιαστική εκείνη εικόνα αηδιάσαμε. Θυμηθήκαμε τον «εκλεκτό μοσχάρησιο» μεζέ που φάγαμε το θράδυ που σίγουρα ήταν γαϊδουρήσιος, και μας ερχόταν αναγούλα. Έτσι εξηγήθηκαν τα χαμόγελα και τα λοξοκοιτάγματα, της όμορφης Αθηναίας την ώρα που ριχτήκαμε με βουλιμία στα πιάτα μας. Η τσούπρα δεν είχε ζηλέψει τη λεβεντιά μας αλλά είχε εντυπωσιασθεί από την άγνοιά μας και γελούσε.

Στην αυλή γινόταν το σώσε. Έξαλλος ο γέροντας υψώνοντας τη μαγκούρα του χύμηξε επάνω στον Ιορδάνη ζητώντας αποζημίωση για το ζωντανό του.

Στη συνέχεια οι χωροφύλακες μας μάζεψαν όλους φυσικά και τον Αθηναίο, που έτρεμε σαν το ψάρι, και μας πήγαν στην Αστυνομία. Όταν μπήκαμε στο τμήμα ο Αστυνόμος υποδέχτηκε τον Ιορδάνη με καρπαζιές και κλωτσιές, λέγοντας στους χωροφύλακες: «Δεν σας τάλεγα εγώ ότι η εξαφάνιση του γαϊδάρου ήταν έργο αυτού του καθάρματος».

Ύστερα γυρίζοντας προς τον Αθηναίο πιάνοντάς τον από το γιακά του είπε: «Ώστε εσύ είσαι ο συνεργάτης του ε; Αυτή τη φορά παλιοτόμαρο θα πληρώσεις πολύ ακριβά...».

Όπως αποδείχθηκε ο Ιορδάνης συνεργαζόμενος με το φίλο του τον Αθηναίο έκλεβαν, κατά προτίμηση, γαϊδούρια κι αφού τα κομμάτιζαν τα μοσχοπουλούσαν για μοσχάρια στους πεινασμένους Αθηναίους. Συνοδεία χωροφυλάκων εστάλησαν και οι δύο στον Εισαγγελέα Αμφίσσης για να δώσουν λόγο των πράξεών τους.

Όσο για μας τους δύο αφοί εξακριβώθηκε η αθωότητά μας μας άφησε ελεύθερους ο αστυνόμος.

Όταν οι χωροφύλακες έκαναν έφοδο στο

σπίτι του Ιορδάνη ο Αθηναίος που είχε λερωμένη τη φωλιά του, είπε στη γυναίκα του:

— Χαρούλα, (αυτό ήταν τ' όνομά της), όπως δείχνουν τα πράγματα θάχω μπλεξίματα. Εσύ να μην θγεις έξω. Κρύψου εδώ μέσα όπου να φύγουν. Αν με κρατήσουν εσύ να φύγεις για την Αθήνα.

Δεν είχε τελειώσει την κουβέντα του όταν ένας απ' τους χωροφύλακες χτύπησε δυνατά την πόρτα φωνάζοντας αγριεμένα:

— Όλοι έξω γρήγορα.

Εμείς οι τρεις θγήκαμε. Ενώ η κοπέλα έτρεξε να κρυφθεί.

Επιστρέφοντας από το τμήμα τη θρήκαμε να τσιρίζει. Την καταπραΐναμε. Αφού ο άντρας της θα πήγαινε στο αυτόφωρο και θα δικαζόταν εκείνη έπρεπε, σύμφωνα με την εντολή που είχε, να φύγει. «Θα με βάλετε στο λεωφορείο να κατέβω στην Αθήνα; Ούτε ναύλα έχω... Μας ικέτευε εγκαταλείποντας τον τουπέ της. «Κάτσε θρε κορίτσι μου να ηρεμήσουμε, κι όλα θα γίνουν...». Αφού σιγουρεύτηκε ξεθάρψε...

Στο μεταξύ οι γειτόνισσες ξεφώνιζαν στην πόρτα να καθαρίσουμε την αυλή από τα θρώμικα γαϊδουρήσια κρέατα. Ήταν αδύνατο να σταθεί άνθρωπος στην αυλή από την ανυπόφορη δυσοσμία. Σύννεφα από μύγες, σφήκες και νταβάνια είχαν καλύψει ολόκληρο τον ακάλυπτο χώρο του σπιτιού.

Τα δέματα με τα κρέατα τα φορτώσαμε στα μουλάρια και τα πετάξαμε έξω από το χωριό. Η Χαρούλα με τις γειτόνισσες ρίχνοντας νερό από το πηγάδι ξεβρώμισαν μέσα κι έξω την αυλή και το αχούρι. Κατόπιν όλα πήγαν καλά. «Ουδέν κακόν αμιγές καλού». Για το ταξίδι της Χαρούλας μας πληροφόρησαν ότι δεν είχε λεωφορείο για την Αθήνα. «Κάθε Πέμπτη, μας είπαν περνάει το πλοίο της γραμμής, Πάτρα - Πειραιά. Ήταν Τετάρτη, καθήσαμε μια μέρα ακόμα. Το θραδάκι ξεχνώντας το αλάτι και τα «κρέατα» κάναμε τη βόλτα μας στην παραλία. «Κάθε εμπόδιο για καλό». Όταν βάλαμε τη Χαρούλα στο καράβι κατέβαινε απ' αυτό ένας φίλος μου έμπορος, ο Π. Κοντός από το Χρισό, με τον οποίο είχαμε υπηρετήσει μαζί στρατιώτες.

— Περάστε, μας είπε, απ' το μαγαζί να σας δώσω λίγο αλάτι απ' αυτό που έχω.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΦΕΤΣΙΩΡΗΣ

Πτυχιούχος Φυσιοθεραπευτής
D.E.A. Βιο-Μηχανικής και Φυσιολογίας
της Κίνησης Πανεπιστημίου PARIS XI

Βουτυρά 50 — Άγ. Ελευθέριος Αχαρνών
Τηλέφωνο 20 26 154

Τηλ. οικίας: 29 25 086 και 22 85 641

ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Καφετέρια στο χωριό μας

Το σύγχρονο αυτό καφε-μπαρ

του ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΣΚΟΥΦΟΥ
(γαμπρού Δ. Κυρίτη)

αποτελεί κόσμημα για την Καλοσκοπή

«200 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΗΡΩΑ ΤΗΣ ΑΛΑΜΑΝΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΔΙΑΚΟΥ»

Σε αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου Ρουμελιωτών, παρουσία Πολιτικών και Πνευματικών Προσωπικοτήτων της Ρούμελης ως και πλήθους κόσμου, γιορτάστηκαν με κάθε επισημότητα, την Κυριακή 24.5.92, τα 200 χρόνια ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΗΡΩΑ ΤΗΣ ΑΛΑΜΑΝΑΣ ΑΘ. ΔΙΑΚΟΥ (1788 - 1988). Η γιορτή διοργανώθηκε από την «ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΔΙΑΚΟΥ», η οποία είχε διοργανώσει και στις 18 - 19 Νοεμβρίου 1988 με τη συμπλήρωση 200 χρόνων, από τη γέννηση του ήρωα στη Μουσούνιτσα, το ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟ.

Μέσα σε κλίμα συγκίνησης, πατριωτισμού και υπευθυνότητας, απηύθυναν χαιρετισμό:

Ο Πρόεδρος της Αδελφότητας κ. Κ. Κόλλιας,

Ο Πρόεδρος της Οργανωτικής Επιτροπής του Συμποσίου Δρ Ζάχος Ζαχαρόπουλος,

Ο Διακεκριμένος συγγραφέας και λογοτέχνης κ. Δημ. Σιατόπουλος, και τέλος ο κ. Βασίλης Παπανίκας, Ηθοποιός του Εθνικού Θεάτρου, απέδωσε αποσπάσματα από το βιβλίο «200 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΗΡΩΑ ΑΘ.ΔΙΑΚΟΥ».

Αρίστη εμφάνιση έκανε το Χορευτικό Συγκρότημα της Αδελφότητας «ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΔΙΑΚΟΥ», συνοδευόμενο από το κλαρίνο του Βασίλη Σκαλιώτη. Μετά το πέρας των εκδηλώσεων ακολούθησε δεξίωση προς τιμήν των προσκεκλημένων.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου μας, το οποίο καταχειροκροτήθηκε, αντιπροσωπεύτηκε από την κ. Βούλα Γρηγοροπούλου και τον κ. Νικόλαο Αυγερινό.

Συγχαρητήρια στην Αδελφότητα «ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΔΙΑΚΟΥ».

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Παρακαλούνται όσοι δεν έχουν πληρώσει τη συνδρομή τους να φροντίσουν έγκαιρα για την καταβολή της. Σε όσους δεν πληρώνουν δεν θα αποστέλλεται η εφημερίδα.

Εκείνοι που δεν ανταποκρίνονται σ' αυτή την υποχρέωσή τους, από κάποια αδιαφορία ίσως θα πρέπει να γνωρίζουν ότι η έκδοση του Δελτίου μας απαιτεί τεράστια έξοδα.

ΕΛΛΕΙΨΗ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ;

Διαβάζομε στις διάφορες εφημερίδες του Νομού, ότι όλα τα γύρω χωριά μας έλαβαν σχετικές πιστώσεις για αναπτυξιακά έργα.

Μόνον η Καλοσκοπή δεν φαίνεται πουθενά.

Τί φταίει; Μήπως έχει διαγραφεί από το χάρτη της χώρας. ή αδιαφορούν οι αρμόδιοι; Οι Καλοσκοπιτές περιμένουν απάντηση.

1992: Πάσχα στην Κουκουβίστα. Συνοικία Κουτσολαϊνή.

1992: Πασχαλιάτικη ψωταριά στη συνοικία «Κουτσολαϊνή».

Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΕΙΡΗΝΙΣΤΗ ΟΛΟΦ PALME ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Δημοσιεύουμε παρακάτω την επιστολή της Κας ELIZABETH OLOF PALME προς τον κ. Νικόλαο Π. Ράπτη, μέσα στην οποία εκφράζει τις ευχαριστίες της για την υποδοχή που της επεφύλαξε ο ως άνω συγχωριανός μας και γενικότερα για τα φιλόξενα όσο και ευγενικά αισθήματα των Ελλήνων.

«Αγαπητέ Κε Ράπτη,

Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω μ' όλη μου την καρδιά για τη ζεστή υποδοχή σας με ανθοδέσμη, καθώς και το θαυμάσιο δώρο σας, ως και τα ευγενικά σας λόγια για το σύζυγό μου OLOF PALME.

Ήταν ζεστή και ενθαρρυντική η γνωριμία μου από τους φιλόξενους Έλληνες.

Με εκτίμηση

ELIZABETH OLOF PALME»

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Κυκλοφόρησε το νέο βιβλίο του συγχωριανού μας λογοτέχνη ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΧΑΣΙΑΚΟΥ με τίτλο: «ΟΙ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΟΙ (ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΕΣ) ΣΤΙΣ ΕΠΑΛΞΕΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ 1821 - 1949». Τηλ.: 77.08.098.

ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

Ποτέ θάνατος δημόσιου άνδρα, στα τελευταία χρόνια δεν είχε τέτοια απήχηση όσο του Δημάρχου Αθηνών Αντ. Τρίτη. Σχολιαστές απ' όλες τις πολιτικές παρατάξεις τον τίμησαν. Παλαιός θρήνος στην ταφή του οραματιστή μιας άλλης ανθρώπινης Αθήνας. Εκείνοι που δεν συμφωνούσαν πολιτικά μαζί του όταν πέθανε τον δικαίωσαν και τον αναγνώρισαν ως έναν ιππότη της εποχής μας. Ο θάνατός του ένωσε όλους τους πολιτικούς.

Όταν έβαλε υποψηφιότητα για Δήμαρχος γράφτηκαν εναντίον του τα πιο καυστικά σχόλια. Στο τέλος της ζωής του παραμέρισαν τις παρωπίδες τους κι απαρίθμησαν τα προσόντα του και τις αρετές του, και οι πικρόχολοι σχολιαστές αναρωτήθηκαν: «Άραγε υπάρχουν και άλλοι ΤΡΙΤΣΗΔΕΣ μέσα στην Ελληνική κοινωνία; Πράγματι ο ΑΝΤΩΝΗΣ ΤΡΙΤΣΗΣ ήταν ένας οραματιστής, ένας μικρός πρίγκηπας!» Τί να τους πεις;

Η εκδρομή που θα γίνει από τον Αθλητικό Όμιλο «Άγγελος Σίμος» στο τρίτο δεκάημερο του Αυγούστου στη Μακεδονία θα πρέπει να σημειώσει μεγάλη επιτυχία. Οι εκδρομείς, σύμφωνα με το πρόγραμμα, θα διανυκτερεύσουν στην Θεσσαλονίκη και την άλλη μέρα θα πάνε στη Βεργίνα να ιδούν τους Βασιλικούς Τάφους του Φιλίππου κι όλα τα αρχαιολογικά ευρήματα που ήρθαν στο φως από τις δραστήριες ενέργειες του αείμνηστου αρχαιολόγου Ανδρόνικου.

Συγκινητική και άξια κάθε επαίνου είναι η απόφαση του Δ.Σ. του Συνδέσμου μας ν' αναγραφούν σε μαρμάρινη πλάκα τα ονόματα όλων των συγχωριανών μας, χωρίς καμμία διάκριση, που έχασαν τη ζωή τους στους πολέμους από το 1940 - 1950.

Η μαρμάρινη πλάκα θα αναρτηθεί σαν ελάχιστος φόρος τιμής προς τους ηρωικούς νε-

κρούς μας στην δυτική πλευρά του μνημείου των πεσόντων αγωνιστών που ανέγειρε πέρυσι ο Σύνδεσμός μας στο «Σταυρό» Καλοσκοπής.

Κι αυτό το Πάσχα δεν ήταν αναίμακτο. Μαζί με το τριήμερο της Πρωτομαγιάς μας στοίχισε πολύ ακριβά, 45 άνθρωποι δεν επέστρεψαν στα σπίτια τους. Όσο για τραυματίες έφτασαν τους 298. Αυτά τα άτομα κλήθηκαν να πληρώσουν το «φόρο αίματος» στον Μολώχ της ασφάλτου. Η πασχαλινή χαρά έφερε δάκρυα και θρήνους.

Η μεγαλύτερη έξοδος των τελευταίων ετών, δεν ήταν ούτε κι αυτή τη φορά δίχως θύματα, παρά την πρωτοφανή κινητοποίηση και τα αυστηρά μέτρα της Τροχαίας. Ο θάνατος είχε στήσει καρτέρι σε εθνικούς και επαρχιακούς δρόμους.

Πολλές οικογένειες ξεκληρίστηκαν. Και το κακό συνεχίζεται. Ούτε στον πόλεμο δεν είχαμε, σε τόσο μικρό διάστημα, τόσους πολλούς νεκρούς και τραυματίες.

Μεγάλο πρόβλημα για την Καλοσκοπή η έλλειψη ιερέα. Όταν δεν ακούγεται τις Κυριακές και τις επίσημες γιορτές το χτύπημα της καμπάνας η παραμονή σου στο χωριό γίνεται πληκτική, μονότονη. Ευλογία Θεού η λειτουργία. Ο κόσμος συγκεντρώνεται. Νιώθεις σιγουριά και ευχαρίστηση. Ανταμώνεις με τους χωριανούς σου.

Στις εκκλησίες των πόλεων βλέπεις 3-4 παπάδες, ενώ στα απομακρυσμένα χωριά δεν υπάρχει κανένας. Ένας παπάς ιερουργεί σε 2-3 χωριά. Ο ιερωμένος αυτός καταταλαιπωρείται πηγαίνοντας από το ένα χωριό στο άλλο. Στην περίπτωση τη δική μας, ο παπάς μας εξυπηρετεί και το Οινόχωρι. Μακάρι να τον είχαμε πάντα, έστω και έτσι.

Η περιφορά του Επιταφίου τη Μ. Παρασκευή έγινε στις 5το απόγευμα. Αρκετό πλήθος τον

ΨΗΣΤΑΡΙΑ «Η ΓΩΝΙΑ»

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Κ. ΤΣΙΓΑ

Αγίας Βαρβάρας 32, Αργυρούπολη

Σας περιμένουμε:

Από τις 5 μ.μ. έως τις 2 μετά τα μεσάνυχτα

Καλοσκοπίτες,

Για οποιαδήποτε ηλεκτρολογική εργασία στο χωριό μας, προτιμάτε τον ηλεκτρολόγο μας ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΟΥΜΠΟΥΡΗ.

Εργασία εγγυημένη

Τιμή λογική

ακολούθησε, ακούγοντας τα θρηνητικά τροπάρια.

Ο ήλιος ήθελε δυό καλάμια ακόμα να καθήσει στις θουνοκορφές. Η περιφορά του στους δρόμους του χωριού έγινε νωρίς διότι ο παπάς έπρεπε να μεταβεί και στο Οινοχώρι για τον ίδιο σκοπό.

Τα αναμμένα κεράκια των πιστών που ακολουθούσαν με θρησκευτική ευλάβεια τον επιτάφιο δεν προσέδιδαν με το φως της ημέρας τη φαντασμαγορική εικόνα που παρουσιάζει η λαμπαδηφορά της πομπής τις νυχτερινές ώρες.

Η Ανάσταση έγινε κανονικά τη νύχτα.

Τα αρνιά ψήθηκαν, όπως κάθε χρόνο, ομαδικώς στους μαχαλάδες του χωριού. Χορούς στην πλατεία, όπως παλιότερα, δεν είχαμε. Κάθε πέρσι και καλύτερα.

Ιούνιος 1942 - Ιούνιος 1992 έκλεισαν 50 χρόνια από τη φονική επιδρομή ιταλικών βομβαρδιστικών αεροπλάνων στην Καλοσκοπή.

Από τον αιφνιδιαστικό εκείνο βομβαρδισμό κατέρρευσε το σπίτι του Ν. Τούμπα στη ρούγα με αποτέλεσμα να σκοτωθεί από τις θόμβες η Δήμητρα Μώρη (μητέρα της Σαββούλας Ε. Τούμπα) και να διασωθεί ως εκ θαύματος η εγγονή της Γιαννούλα, δύο ετών, η οποία μετά τον βομβαρδισμό βγήκε μέσα από τα ερείπια (σωριασμένες πέτρες και ξύλα) χωρίς καμμία γραντζουνιά.

Η Γιαννούλα σήμερα είναι μια θαυμάσια κυρία εξαίρετη σύζυγος και μητέρα.

Ο βομβαρδισμός εκείνος έγινε ύστερα από το αιματηρό επεισόδιο της Σουβάλας με το Δρίθα, από την πρώτη αντάρτικη ομάδα του Παρνασσού, και τη σύλληψη ενός Ιταλού τον οποίο, όπως διαδόθηκε τότε, είχαν αφήσει ελεύθερο.

Πόσο πουλιέται το φιλί στη δύση στην ανατολή.

Διαβάσαμε στις εφημερίδες: Ένας γονιός σκότωσε τον τριαντάχρονο γιό του διότι δεν τον άφηνε να παντρευτεί μια ζωντοχήρα. Το ερωτικό πάθος οδήγησε τον απαίσιο πατέρα στην ολέθρια αυτή πράξη του.

Καθηγήτρια Ελληνικής Φιλολογίας παραδίδει ιδιαίτερα μαθήματα ΑΡΧΑΙΑ, ΕΚΘΕΣΗ, ΙΣΤΟΡΙΑ, όλων των τάξεων Γυμνασίου - Λυκείου· επίσης ΑΡΧΑΙΑ Γ' ΔΕΣΜΗΣ, καθώς και ΕΚΘΕΣΗ για υποψηφίου. (Τηλ. 51.21.640 ΝΟΤΑ ΣΕΦΕΡΛΗ)

Για να σκτώσει το παιδί σου ο αθεόφοβος, για το χατίρι μιας γυναίκας, φωτιά και λάβρα θα ήταν η αναθεματισμένη.

Δάσκαλος δάγκωσε μαθητή επειδή δεν μπορούσε να λύσει άσκηση αριθμητικής στον πίνακα («Ελευθεροτυπία», 11.4.92).

Μεμονωμένο βέβαια το περιστατικό, αλλά δεν παύει να είναι απαράδεκτο, και μάλιστα στην εποχή μας.

Φέρνω στο νού μου τους δασκάλους μας στο χωριό, πριν από 60-65 χρόνια στους οποίους οφείλουμε ευγνωμοσύνη γιατί μας έμαθαν τα πρώτα γράμματα.

Είχαμε τότε δυό δασκάλους (δάσκαλο και δασκάλα) και τα παιδιά ήταν ίσα με 220. Δύσκολη η τιθάσευση και η διάπλωση του χαράκτρη τους, από δυό εκπαιδευτικούς, τόσων πολλών παιδιών.

Οι πλατανίσειες θέργες, τις οποίες πηγαίναμε κατόπιν εντολής τους στο Σχολείο, είχαν ευεργετικό αποτέλεσμα. Υπήρχαν περιπτώσεις που ο κομιστής τους τις γεύονταν, την ίδια κι όλας μέρα, πρώτος.

Αξίζει να σημειωθεί ότι ξένος δάσκαλος στα 1930, αν ενθυμούμαι καλά, ξυλοκοπήθηκε απ' τον πατέρα ενός μαθητή για την κακοποίηση του γιού του.

Ωστόσο ο φωτεινός εκείνος εκπαιδευτικός μας δίδαξε αγάπη πίστη και αφοσίωση, στην οικογένεια, στη θρησκεία και στην πατρίδα μας.

Κι ένα ακόμα ιλαροτραγικό γεγονός που δημοσιεύθηκε κι αυτό στον Τύπο: Μια Αμερικάνα, γράφει η εφημερίδα, η οποία ζύγιζε 250 κιλά κάθησε τη νύχτα επάνω στον άνδρα της, που ήταν ισχνός και φιλάσθενος, και από το τεράστιο βάρος της έσκασε ο άνθρωπος. Πού νάξερε ο δύστυχος τί τον περίμενε.

Φ. Α.

ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΜΕΤΑΛΛΙΚΕΣ ΝΤΟΥΛΑΠΕΣ ΜΠΑΛΚΟΝΙΩΝ

« ΑΦΟΙ Ι. ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΙ Ο.Ε. »

Υπεύθυνη πωλήσεων:
Βούλα Γρηγοροπούλου - Αντωνίου

Γαμβέτα 4 - Ομόνοια
Τηλέφωνα: 36.32.638 και 36.25.210

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΣΑΣ

■ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ από και προς Καλοσκοπή — ΑΡ. ΚΥΡΙΑΖΗΣ, Ιωαννίνων 129, Κολωνός, τηλ. 51.22.987 (Καλοσκοπή 61.251).

■ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ — ΙΩΑΝΝΗΣ Θ. ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ Γραφείο: Φειδίου 6 (6ος όροφος) Αθήνα. Τηλ.: Γραφείου: 36.34.789, Οικίας: 57.14.751.

■ ΧΥΜΟΙ ΦΡΟΥΤΩΝ - ΠΟΤΟΠΟΙΪΑ — Κ. Ν. ΚΟΛΛΙΑΣ, Κυπρίων Αγωνιστών 15, Αργυρούπολη, τηλ. 99.25.889, 99.17.845.

■ ΥΑΛΙΚΑ — α) Κατάστημα ΜΙΧ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Λέκκα 20 (Σύνταγμα), τηλ. 32.27.872.

■ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ — ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΟΚΑΣ, Στουρνάρα 47, τηλ. 36.39.475 - 36.39.478.

■ ΠΟΥΚΑΜΙΣΑ - ΠΙΤΖΑΜΕΣ — Γ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ, Ιωαννίνων 129, Κολωνός, τηλ. 51.22.987.

■ ΠΟΤΟΠΟΙΪΑ «ΣΙΑΦΑΚΑ», Σαπφούς 12, Πλ. Κουμουνδούρου.

■ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ - ΓΙΑΝΝΗΣ Χ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ, Τασοπούλου 7, Αγία Παρασκευή, Τηλ. 65.93.477 - 63.90.640.

■ ΕΝΔΥΜΑΤΑ - ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ παιδικά — «ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ», Ιωαννίνων 87, Κολωνός, τηλ. 51.39.180 - 51.36.642.

■ ΦΩΤΟΤΥΠΙΕΣ — Δ. Ε. ΤΟΥΜΠΑΣ, Σανταρόζα και Σταδίου 48 (στοά), τηλ. 32.12.090.

■ ΜΑΡΙΑ ΛΕΥΚΑΔΙΤΟΥ - ΞΑΦΑΚΗ — Φυσιοθεραπεύτρια Ν.Δ.Τ. Ειδ.: Εγκεφαλικές παραλύσεις. Οικία: Φαλαγγιτών 4, Περιστέρι, Τηλ. 57.22.637, υπηρεσ.: 49.16.302.

■ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΤΣΟΛΑΝΑΣ, Παρκετοποιός, Τηλ.: 26.16.040.

■ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ - ΨΙΛΙΚΑ — ΚΩΣΤΟΥΡΟΣ Γ. Κυπαρίσας - Μιλήτου Πειραιάς.

■ ΒΙΒΛΙΑ — Στο Βιβλιοπωλείο «ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ» του Β. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Σίνα 30, τηλ. 36.31.313.

■ ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΟΥΡΤΖΑΛΑΣ, Δικηγόρος, — Μαυρομιχάλη 154 — Τηλ.: 64.24.116.

■ STUDIO - ΑΛΦΑ: Φωτογραφίες - Μαγνητοσκοπήσεις - VIDEO ποιότητας — για τις ξεχωριστές στιγμές της ζωής σας — ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΟΥΜΠΑΣ ο π ε ρ α τ έ ρ. Διεύθυνση: Γ. Βάσσου 2 - 4 - Γαλάτσι. Τηλ.: 29.31.745, (0295)-62410.

■ ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ καλλιτεχνικές, ΦΙΛ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ, Γερανίου 9, τηλ. 52.36.087.

■ ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΗΛΕΚΤΡ. ΣΥΣΚΕΥΩΝ — ΝΙΚ. Δ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ, Ιωαννίνων 32, Κολωνός, τηλ. 51.44.666.

■ ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ — ΧΡ. Γ. ΔΑΝΙΗΛ, Δουκάδων 7, Νέα Ιόσσια, τηλ. 57.33.336.

■ ΤΑΒΕΡΝΑ «ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ» — ΑΘ. ΚΩΣΤΟΥΡΟΥ, Φωκίδας 28, Αμπελόκηποι.

■ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ — Ν. Ε. ΤΟΥΜΠΑΣ, Βερανζέρου 14, τηλ. 52.39.450.

■ ΣΧΟΛΕΣ «ΩΜΕΓΑ» — ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΟΤΡΟΠΟΣ, Πλατεία Συντάγματος.

■ ΟΠΤΙΚΑ — Σ. ΜΟΣΧΟΝΑΣ, Ακαδημίας 100 (Πλ. Κάνιγγος).

■ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ — ΝΙΚ. ΑΚΤΙΔΗΣ, Φαραντέκου 30 Αμπελόκηποι, τηλ. 77.52.163, 77.70.824.

■ ΣΟΦΙΑ ΣΠΥΡ. ΒΑΓΙΑ, Συμβολαιογράφος — Πανεπιστημίου 44, 3ος όροφος, γραφ. 30 - 31, τηλ.: 36.15.391, οικίας: 57.44.485

■ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΑΠΟ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ — ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ, Τηλ. 43.14.758, «Αθαν. Διάκου», Τηλ. 63.345.

■ ΦΟΙΒΗ Ε. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ, Συμβολαιογράφος — Γλάδωνος 2, 5ος όροφος, γραφείο 7, τηλ.: 36.19.216, οικίας: 64.67.123.

■ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΣΕ ΜΙΑ ΩΡΑ: — Εργαστήριο Σφραγιδοποιίας, (Πινακίδες - Προσκλητήρια Γάμου - Κάρτες), ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ, Γ' Σεπτεμβρίου 19 (στοά) 52.34.939.